

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 593

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 1 iulie 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
296.	1-9	529.	26
516.	9		
★			
298.	10-17	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
518.	17	138.	27
★			
299.	18	139.	28
519.	18	140.	29
★			
309.	19-26	141.	30
		142.	31

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind Codul consumului

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta lege, denumită în continuare *Codul*, are ca obiect reglementarea raporturilor juridice create între agenții economici și consumatori, cu privire la achiziționarea de produse și servicii, inclusiv a serviciilor financiare, asigurând cadrul necesar accesului la produse și servicii,

informării lor complete și corecte despre caracteristicile esențiale ale acestora, apărării și asigurării drepturilor și intereselor legitime ale consumatorilor împotriva unor practici abuzive, participării acestora la fundamentarea și luarea deciziilor ce îi interesează în calitate de consumatori.

Art. 2. — Prevederile prezentului Cod se aplică comercializării produselor noi, folosite sau recondiționate, și

a serviciilor, inclusiv a serviciilor financiare, destinate consumatorilor, contractelor încheiate cu consumatorii, regulilor privind publicitatea produselor și serviciilor, cu excepția produselor și serviciilor care sunt reglementate prin legi speciale, a produselor care se comercializează ca antichități și a produselor necesar a fi reparate sau recondiționate pentru a fi utilizate, cu condiția ca agentul economic să informeze consumatorul despre aceasta.

Art. 3. — Actele normative privind protecția consumatorilor nu trebuie să includă bariere în calea liberei circulații a mărfurilor și serviciilor.

Art. 4. — Principiile de bază ale protecției consumatorilor sunt:

a) *contradictorialitatea* — presupune asigurarea posibilității persoanelor aflate pe poziții divergente de a se exprima cu privire la orice act sau fapt care are legătură cu posibila încălcare a dispozițiilor privind protecția consumatorilor;

b) *celeritatea procedurii de cercetare* — presupune obligația autorității competente în domeniul protecției consumatorilor de a proceda, fără întârziere, la cercetarea sesizării consumatorilor, cu respectarea drepturilor persoanelor implicate și a regulilor prevăzute de lege;

c) *proporționalitatea* — conform căreia trebuie respectat un raport corect între gravitatea sau consecințele faptei constatate, circumstanțele săvârșirii acesteia și măsura sancționatorie aplicată;

d) *legalitatea măsurilor propuse/dispuse* — presupune că autoritățile competente nu pot propune/dispune decât măsurile prevăzute de lege;

e) *confidențialitatea* — obligația personalului din cadrul autorităților competente de a păstra confidențialitatea datelor, actelor, informațiilor de orice natură, prin a căror divulgare se pot aduce prejudicii persoanelor fizice sau juridice, care sunt sau pot fi menționate în aceste informații;

f) *recunoașterea reciprocă* — orice produs legal fabricat sau comercializat într-un stat membru al Uniunii Europene sau în Turcia ori fabricat în mod legal într-un alt stat aparținând Spațiului Economic European este admis pe teritoriul României, dacă oferă un grad echivalent de protecție cu cel impus de normele române.

Art. 5. — Statul, prin autoritatea centrală cu atribuții în domeniul protecției consumatorilor, are drept obiective:

a) protecția consumatorilor împotriva riscului de a achiziționa un produs sau de a li se presta un serviciu care ar putea să le prejudicieze viața, sănătatea sau securitatea ori să le afecteze drepturile și interesele legitime;

b) promovarea și protecția intereselor economice ale consumatorilor;

c) accesul consumatorilor la informații complete, corecte și precise asupra caracteristicilor esențiale ale produselor și serviciilor, astfel încât decizia pe care o adoptă în legătură cu acestea să corespundă cât mai bine nevoilor lor;

d) educarea consumatorilor;

e) despăgubirea efectivă a consumatorilor;

f) sprijinirea consumatorilor sau a altor grupuri sau organizații reprezentative de a se organiza, pentru a-și expune opiniile în procesele de luare a unei decizii care îi privește;

g) promovarea cooperării internaționale în domeniul protecției consumatorilor și participarea la schimburile rapide de informații;

h) prevenirea și combaterea, prin toate mijloacele, a practicilor comerciale abuzive și a prestării serviciilor,

inclusiv a celor financiare care pot afecta interesele economice ale consumatorilor.

Art. 6. — Prevederile cuprinse în prezentul Cod sunt obligatorii pentru toți consumatorii și agenții economici care efectuează acte și fapte de comerț, în condițiile legii.

Art. 7. — Termenii utilizați în legislația privind protecția consumatorilor sunt enumerați cu titlu exemplificativ în anexa care face parte integrantă din prezentul Cod.

CAPITOLUL II

Obligațiile agenților economici

Art. 8. — Agenții economici sunt obligați să pună pe piață numai produse sau servicii sigure, care corespund caracteristicilor prescrise sau declarate, să se comporte în mod corect în relațiile cu consumatorii și să nu folosească practici comerciale abuzive.

Art. 9. — Sunt interzise importul, fabricația, distribuția, precum și comercializarea produselor falsificate ori contrafăcute, periculoase sau care au parametri de securitate neconformi care pot afecta viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor.

Art. 10. — Este interzisă condiționarea vânzării către consumator a unui produs, de cumpărarea unei cantități impuse sau de cumpărarea concomitentă a unui alt produs sau serviciu. De asemenea, este interzisă prestarea unui serviciu către consumator, condiționată de prestarea altui serviciu sau de cumpărarea unui produs.

Art. 11. — Orice vânzare forțată este interzisă. Expedierea unui produs sau prestarea unui serviciu către o persoană se face numai în baza unei comenzi prealabile din partea acesteia.

Art. 12. — Cheltuielile legate de înlocuirea produselor defecte, de remedierea sau de restituirea contravalorii acestora vor fi suportate de vânzător și recuperate de acesta de la producător sau, după caz, de la importator sau de la furnizorul anterior aflat pe lanțul de distribuție, dacă prin contractul încheiat între aceștia nu s-a stabilit altfel.

Art. 13. — Orice persoană care are calitatea de producător, distribuitor sau vânzător de produse alimentare va comercializa numai alimente care prezintă siguranță pentru consumator, sunt salubre și apte pentru consum uman.

Art. 14. — Consumatorii trebuie să primească toate informațiile necesare pentru o utilizare corespunzătoare, potrivit destinației inițiale a bunurilor.

Art. 15. — În cazul în care agenții economici iau cunoștință, la o dată ulterioară punerii pe piață a produselor comercializate, despre existența unor pericole care, la momentul punerii pe piață nu puteau fi cunoscute, trebuie să anunțe, fără întârziere, autoritățile competente și să facă aceste informații publice.

Art. 16. — În cazul produselor identificate sau identificabile cu defecte, producătorii și/sau distribuitorii au obligația de a le retrage de pe piață, de a le înlocui sau de a le repara, iar în situația în care aceste măsuri nu pot fi făcute într-o perioadă rezonabilă de timp, stabilită de comun acord între vânzător și consumator și fără nici un inconvenient semnificativ pentru consumator, consumatorul trebuie să fie compensat în mod corespunzător.

Art. 17. — În cazul lipsei conformității, astfel cum este prevăzut în actele normative în domeniul conformității produselor, constatate de consumator, acesta are dreptul de a solicita vânzătorului, ca măsură reparatorie, repararea sau înlocuirea produselor, în fiecare caz fără plată, cu

excepția cazului în care această solicitare este imposibilă sau disproporționată.

Art. 18. — Orice reparare sau înlocuire a produselor va fi făcută în cadrul unei perioade rezonabile de timp, stabilită de comun acord între vânzător și consumator și fără nici un inconvenient semnificativ pentru consumator, luând în considerare natura produselor și scopul pentru care acesta a solicitat produsele, în condițiile legii.

Art. 19. — Guvernul elaborează prevederi privind regulile de securitate, standardele naționale sau de aderare la standardele europene, standardele voluntare cât și cele privind întocmirea documentelor de conformitate care asigură că produsele comercializate pe piață sunt sigure.

Art. 20. — Ambalajele produselor trebuie să asigure integritatea și protecția calității acestora, fiind, totodată, conforme prevederilor legale referitoare la protecția muncii, mediului și a securității consumatorilor.

Art. 21. — Agenții economici sunt obligați să comercializeze alimente care:

a) sunt însoțite de documente care le atestă originea, proveniența și securitatea, după caz;

b) sunt manipulate și comercializate în condiții corespunzătoare de igienă, care nu pun în pericol viața și sănătatea consumatorilor și care respectă normele sanitare în vigoare;

c) nu afectează viața și sănătatea consumatorilor.

Art. 22. — Se interzice comercializarea produselor ce imită produsele alimentare, fără a fi astfel de produse și care prezintă riscul de a pune în pericol sănătatea sau securitatea consumatorilor, conform reglementărilor legale în vigoare.

Art. 23. — Obligațiile producătorului:

a) să răspundă pentru prejudiciul actual și cel viitor cauzat de produsul cu defect, precum și pentru cel cauzat ca rezultat cumulativ al produsului cu defect cu o acțiune sau o omisiune a unei terțe persoane;

b) să pună pe piață numai produse sigure și, dacă actele normative în vigoare prevăd, acestea să fie testate și/sau certificate;

c) să pună pe piață numai produse care respectă condițiile prescrise sau declarate;

d) să oprească livrările, respectiv să retragă de pe piață sau de la consumatori produsele la care organele abilitate sau specialiștii proprii au constatat neîndeplinirea caracteristicilor prescrise, declarate sau care ar putea afecta viața, sănătatea ori securitatea consumatorilor, dacă această măsură constituie singurul mijloc prin care se pot elimina neconformitățile respective;

e) să asigure, în cursul procesului de producție, condiții igienico-sanitare conform normelor sanitare în vigoare.

Art. 24. — Obligațiile distribuitorilor:

a) să se asigure că produsele oferite spre comercializare sunt sigure și respectă condițiile prescrise sau declarate;

b) să nu comercializeze produse despre care dețin informații sau consideră că pot fi periculoase;

c) să anunțe, imediat, autoritățile publice competente, precum și producătorul, despre existența pe piață a oricărui produs de care au cunoștință că este periculos;

d) să retragă de la comercializare produsele la care organele abilitate de lege au constatat că nu îndeplinesc caracteristicile prescrise sau declarate, dacă acesta constituie singurul mijloc prin care se pot elimina neconformitățile respective;

e) să asigure condițiile tehnice stabilite de producător, precum și condițiile igienico-sanitare pe timpul transportului, manipulării, depozitării și desfacerii, conform normelor în vigoare.

Art. 25. — Obligațiile prestatorilor de servicii:

a) să folosească, în cadrul serviciilor prestate, numai produse și proceduri sigure și, după caz, dacă actele normative în vigoare prevăd, acestea să fie testate și/sau certificate și să anunțe imediat existența pe piață a oricărui produs despre care au cunoștință că este periculos;

b) să presteze numai servicii care nu afectează viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor ori interesele economice ale acestora;

c) să respecte condițiile prescrise sau declarate, precum și clauzele prevăzute în contracte;

d) să asigure, la prestarea serviciilor, condițiile tehnice stabilite de producător, precum și condițiile igienico-sanitare, conform normelor în vigoare;

e) să răspundă pentru prejudiciul actual și cel viitor cauzat de serviciul defectuos prestat.

Art. 26. — (1) Alte obligații ale agenților economici sunt:

a) de a comercializa sau oferi, cu titlu gratuit, numai produse sigure, aflate în cadrul termenului de valabilitate și care nu prezintă riscuri pentru viața, sănătatea și/sau securitatea consumatorilor;

b) de a nu comercializa, în spații în care nu pot fi asigurate condițiile de păstrare cerute de producător pentru a se preveni perisabilitatea accelerată, produse alimentare preambalate sau ambalate;

c) de a nu comercializa, în alte condiții decât cele cerute de legislația în vigoare, produse nealimentare noi, folosite sau recondiționate, fără a putea fi, acolo unde este cazul, probate, verificate sau asigurate condițiile de păstrare cerute de producător, pentru a se asigura menținerea caracteristicilor inițiale ale produselor;

d) de a nu importa, în vederea distribuției cu titlu oneros sau gratuit, produse periculoase, expirate sau care pot afecta viața, sănătatea și/sau securitatea consumatorilor prin utilizarea acestora.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și persoanelor fizice sau juridice care pot avea calitatea de agent economic.

CAPITOLUL III

Drepturile consumatorilor

Art. 27. — Consumatorii beneficiază de următoarele drepturi:

a) de a fi protejați împotriva riscului de a achiziționa un produs sau de a li se presta un serviciu care ar putea să le prejudicieze viața, sănătatea sau securitatea ori să le aducă atingere drepturilor și intereselor legitime;

b) de a fi informați complet, corect și precis, asupra caracteristicilor esențiale ale produselor și serviciilor, astfel încât decizia pe care o adoptă în legătură cu acestea să corespundă cât mai bine nevoilor lor, precum și de a fi educați în calitatea lor de consumatori;

c) de a avea acces la piețe care le asigură o gamă variată de produse și servicii de calitate;

d) de a fi despăgubiți în mod real și corespunzător pentru pagubele generate de calitatea necorespunzătoare a produselor și serviciilor, folosind în acest scop mijloace prevăzute de lege;

e) de a se organiza în asociații ale consumatorilor, în scopul apărării drepturilor și intereselor lor;

f) de a refuza încheierea contractelor care cuprind clauze abuzive, conform prevederilor legale în vigoare;

g) de a nu li se interzice de către un agent economic să obțină un beneficiu prevăzut în mod expres de lege.

Art. 28. — Se interzice refuzul vânzării unui produs sau prestării unui serviciu către un consumator fără un motiv justificat conform prevederilor legale în vigoare.

CAPITOLUL IV

Cadrul organizatoric al organizațiilor neguvernamentale

Art. 29. — Organizațiile neguvernamentale ale consumatorilor pot fi parteneri sociali cu drept de reprezentare în organismele constituite la nivel central sau local, cu rol în domeniul protecției consumatorilor, în care organele administrației publice sunt reprezentate.

Art. 30. — Personalul de conducere și salariații organelor de specialitate ale administrației publice, precum și ale serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor sau ale altor autorități, cu atribuții în domeniul protecției consumatorilor, nu au dreptul de a deține funcții în organele de conducere ale organizațiilor neguvernamentale ale consumatorilor.

Art. 31. — Organizațiile neguvernamentale ale consumatorilor pot fi consultate de către autoritățile administrației publice cu atribuții în domeniul protecției consumatorilor, la elaborarea dispozițiilor și procedurilor cu caracter general și a altor lucrări care au ca scop protecția consumatorilor, cu privire la:

- a) cunoașterea cerințelor consumatorilor privind sortimentele și calitatea produselor și serviciilor;
- b) formarea unei atitudini corecte a agenților economici, angajați în producerea și comercializarea produselor și prestarea serviciilor, față de calitatea acestora;
- c) prevenirea practicilor comerciale abuzive și a publicității de natură a afecta drepturile și interesele legitime ale consumatorilor.

Art. 32. — Organizațiile neguvernamentale ale consumatorilor au următoarele drepturi și obligații:

- a) de a fi sprijinite logistic de către organismele administrației publice centrale și locale, în vederea atingerii obiectivelor lor;
- b) de a primi sume de la bugetul de stat și de la bugetele locale;
- c) de a fi consultate, cu ocazia elaborării actelor normative, standardelor sau specificațiilor care definesc caracteristicile tehnice și calitative ale produselor și serviciilor destinate consumatorilor;
- d) de a solicita autorităților competente luarea de măsuri în vederea opririi producției sau retragerii de pe piață a produselor ori serviciilor care nu asigură nivelul calitativ prevăzut în documentele stabilite de lege sau care pun în pericol viața, sănătatea ori securitatea consumatorilor;
- e) de a propune agenților economici realizarea de produse și servicii în condiții speciale, în vederea satisfacerii nevoilor consumatorilor cu handicap sau de vârstă a treia;
- f) de a solicita și de a obține informații asupra prețului și caracteristicilor calitative ale produselor sau serviciilor, de natură să ajute consumatorul la luarea unei decizii asupra achiziționării acestora;
- g) de a informa opinia publică, prin mass-media, asupra neconformității produselor și serviciilor existente pe piață, precum și asupra posibilelor consecințe vătămătoare dovedite ale acestora, pentru consumatori;

h) de a introduce acțiuni în justiție pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale consumatorilor.

Art. 33. — Reprezentanții organizațiilor neguvernamentale ale consumatorilor nu au drept de control al agenților economici.

CAPITOLUL V

Cadrul general al securității produselor

Art. 34. — Riscul se consideră acceptabil și compatibil cu un grad înalt de protecție pentru siguranța și sănătatea consumatorilor, evaluarea riscului făcându-se în funcție de următoarele aspecte:

- a) caracteristicile produsului, ale ambalării și ale instrucțiunilor de montaj și întreținere;
- b) efectul asupra altor produse, împreună cu care acesta poate fi folosit;
- c) modul de prezentare a produsului, etichetarea, instrucțiunile de folosire și orice alte indicații și informații furnizate de producător;
- d) categoria de consumatori expusă riscului prin folosirea produsului.

Art. 35. — (1) Orice agent economic este obligat să introducă pe piață numai produse sigure pentru viața, sănătatea și securitatea consumatorilor.

(2) Orice comerciant trebuie să se asigure că produsele oferite spre comercializare sunt sigure și să informeze consumatorii asupra factorilor de risc în utilizarea și/sau consumul acestora.

Art. 36. — Este interzisă comercializarea produselor care nu sunt sigure, cât și a produselor neînsoțite de documentația obligatorie prevăzută de lege, prin care să se ateste că ele au fost testate și/sau certificate, după caz.

CAPITOLUL VI

Cadrul general privind obligativitatea informării și educării consumatorilor

Art. 37. — Statul trebuie să realizeze și să încurajeze folosirea de programe menite să asigure consumatorilor o informare și o educare corespunzătoare, pentru a permite acestora să acționeze în mod distinct, în vederea unei alegeri corecte bazate pe o informare corespunzătoare asupra bunurilor și a serviciilor și să fie cunoscători ai drepturilor și responsabilităților ce le revin.

Art. 38. — Statul, prin mijloacele sale, are ca scop protejarea consumatorilor la achiziționarea de produse și servicii, precum și protejarea interesului public general împotriva publicității înșelătoare, a consecințelor negative ale publicității și stabilește condițiile în care este permisă publicitatea comparativă.

Art. 39. — Educarea consumatorilor poate deveni o parte din programul de învățământ sau o componentă a obiectelor de studii, concretizată prin colaborarea instituțiilor de învățământ cu autoritățile administrației publice, cu atribuții în acest sens.

Art. 40. — Programele de educare și informare a consumatorilor pot să cuprindă, ca aspecte importante ale protecției acestora:

- a) legislația referitoare la protecția consumatorilor, agenții și organizații ale consumatorilor;
- b) sănătatea, alimentația, prevenirea îmbolnăvirilor și prevenirea achiziționării de produse alimentare falsificate;
- c) riscurile produselor;
- d) interesele economice ale consumatorilor la achiziționarea de servicii, inclusiv a celor financiare;
- e) etichetarea produselor, cu precizarea informațiilor necesare consumatorilor;
- f) informații despre dificultăți și măsuri de rezolvare a acestora, prețuri, calitate, condiții de creditare;
- g) protecția mediului, după caz.

Art. 41. — Programele ce privesc educarea și informarea consumatorilor pot fi implementate și prin intermediul organizațiilor neguvernamentale ale consumatorilor.

Art. 42. — Agenții economici pot contribui și colabora cu terțe părți la realizarea unor programe reale și eficiente de educare și informare a consumatorilor.

Art. 43. — Având în vedere necesitatea asigurării unei informări complete, concrete și inteligibile a consumatorilor pot fi inițiate programe privind informarea consumatorilor prin mass-media.

Art. 44. — Consumatorii au dreptul de a fi informați, în mod complet, corect și precis, asupra caracteristicilor esențiale ale produselor și serviciilor, inclusiv a serviciilor financiare oferite de către agenții economici, astfel încât să aibă posibilitatea de a face o alegere rațională între produsele și serviciile oferite, în conformitate cu interesele lor economice și de altă natură și să fie în măsură să le utilizeze, potrivit destinației acestora, în deplină siguranță și securitate.

Art. 45. — Informațiile privind protejarea vieții, sănătății și securității consumatorilor trebuie să fie comunicate acestora, pe cât este posibil și prin simboluri grafice internaționale, ușor de înțeles.

Art. 46. — Informarea consumatorilor despre produsele și serviciile oferite se realizează, în mod obligatoriu, prin elemente de identificare și caracterizare ale acestora, înscrise la vedere, în mod vizibil, lizibil și ușor de înțeles, după caz, pe produs, etichetă, ambalaj de vânzare sau în cartea tehnică, instrucțiunile de folosire ori altele asemenea, ce însoțesc produsul sau serviciul, în funcție de natura acestuia.

Art. 47. — Consumatorii trebuie să fie informați despre riscurile la care sunt supuși prin folosirea normală sau previzibilă a bunurilor.

Art. 48. — Scopul etichetării este de a oferi consumatorilor informațiile necesare, suficiente, verificabile și ușor de comparat, astfel încât să permită acestora să aleagă acel produs care corespunde exigențelor lor din punct de vedere al nevoilor și posibilităților lor financiare, precum și de a cunoaște eventualele riscuri la care ar putea fi supuși.

Art. 49. — Informațiile de pe etichetele produselor trebuie să fie înscrise în limba română, indiferent de țara producătoare, fără a se exclude prezentarea lor și în alte limbi, să fie vizibile, lizibile și inscripționate într-un mod care să nu permită ștergerea lor.

Art. 50. — Etichetarea și metodele prin care aceasta se realizează nu trebuie să atribuie alimentelor proprietăți de prevenire, tratare sau vindecare a bolilor sau să facă referiri la astfel de proprietăți; sunt exceptate de la această interdicție apele minerale naturale, precum și orice alimente cu destinații nutriționale speciale, expres prevăzute prin acte normative.

Art. 51. — Pentru produsele alimentare, producătorul, astfel cum este definit în anexă, are obligația de a informa despre denumirea produsului, denumirea și/sau marca producătorului, adresa producătorului, cantitatea și, după caz, termenul de valabilitate sau data durabilității minimale, lista ingredientelor, despre eventualele riscuri previzibile, modul de utilizare, manipulare, depozitare sau păstrare, despre contraîndicații, mențiuni suplimentare pe grupe de produse, precum și alte mențiuni prevăzute de lege.

Art. 52. — Pentru produsele de folosință îndelungată, acestea trebuie să fie însoțite de certificatul de garanție și, dacă reglementările în vigoare prevăd, de declarația de conformitate, precum și de cartea tehnică ori de instrucțiunile de folosire, instalare, exploatare, întreținere, eliberate de către producător, conform prevederilor legale.

Art. 53. — Vânzătorul trebuie să informeze consumatorii despre prețul final al produsului și să ofere acestora toate informațiile și documentele tehnice care trebuie să însoțească produsul.

Art. 54. — Toate informațiile privitoare la produsele și serviciile oferite consumatorilor, documentele însoțitoare, precum și contractele preformulate, trebuie să fie scrise în limba română, indiferent de țara de origine a acestora, fără a exclude prezentarea acestora și în alte limbi.

Art. 55. — Denumirea sub care este vândut alimentul consumatorului sau agenților economici care prepară ori furnizează hrana pentru populație este cea prevăzută de reglementările specifice alimentului respectiv.

Art. 56. — În cazul prestărilor de servicii, informațiile trebuie să cuprindă categoria calitativă a serviciului, după caz, timpul de realizare, termenul de garanție și postgaranție, prețurile și tarifele, riscurile previzibile și, după caz, alte documente prevăzute expres de lege. În cazul serviciilor financiare, agenții economici sunt obligați să ofere consumatorilor informații complete, corecte și precise asupra drepturilor și obligațiilor ce le revin.

Art. 57. — La punerea pe piață a produselor de folosință îndelungată, agenții economici pot efectua demonstrații de utilizare, în public sau prin intermediul mass-media, în scopul promovării produsului respectiv.

Art. 58. — Agenții economici sunt obligați să demonstreze consumatorilor, la cererea acestora, cu ocazia cumpărării, modul de utilizare și funcționare a produselor ce urmează a fi vândute, după caz.

Art. 59. — Obligația informării consumatorului privind elementele esențiale referitoare la produsul achiziționat nu poate fi înlăturată, de către agentul economic care l-a comercializat, prin invocarea secretului comercial sau profesional, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Art. 60. — Se interzice prezentarea, prin orice mijloace, a afirmațiilor și indicațiilor care nu sunt conforme cu parametrii ce caracterizează produsele și serviciile și care nu pot fi probate.

Art. 61. — Comercializarea produselor și prestarea serviciilor se fac numai în locuri și în spații autorizate, conform reglementărilor legale în vigoare.

Art. 62. — Este obligatorie afișarea, în mod vizibil, a denumirii unității, a autorizației de funcționare, a avertismentelor obligatorii prevăzute de lege, precum și afișarea orarului de funcționare.

CAPITOLUL VII

Cadrul general privind prețurile și tarifele

Art. 63. — Agentul economic care, în rețeaua de distribuție, oferă spre vânzare produse/servicii trebuie să indice prețul de vânzare/tariful practicat și prețul pe unitatea de măsură, conform reglementărilor legale în vigoare.

Art. 64. — Prețurile și tarifele trebuie indicate în mod vizibil și într-o formă neechivocă, ușor de citit, prin marcare, etichetare și/sau afișare.

Art. 65. — Informațiile furnizate de aparatele de măsură utilizate pentru determinarea cantității produselor vândute în vrac trebuie să fie clare și ușor vizibile pentru consumator.

Art. 66. — Când livrarea produsului sau prestarea serviciului se face ulterior plății unei sume de bani cu titlu de avans, agentul economic este obligat să elibereze consumatorului, la plata acotului, un document fiscal conform legislației în vigoare sau, după caz, un contract scris și să respecte condițiile contractuale.

Art. 67. — Agenții economici care, potrivit legislației în vigoare, sunt obligați să utilizeze aparate de marcat electronice fiscale vor elibera bonuri fiscale consumatorilor de produse/servicii, aceștia având obligația de a păstra aceste documente, cel puțin până la momentul părăsirii spațiului comercial respectiv.

CAPITOLUL VIII

Publicitatea produselor și serviciilor

Art. 68. — Publicitatea trebuie să fie decentă, corectă și să fie elaborată în spiritul responsabilității sociale.

Art. 69. — Se interzice publicitatea care:

- a) este înșelătoare;
- b) este subliminală;
- c) prejudiciază respectul pentru demnitatea umană și morala publică;
- d) include discriminări bazate pe rasă, sex, limbă, origine, origine socială, identitate etnică sau naționalitate;
- e) atentează la convingerile religioase sau politice;
- f) aduce prejudicii imaginii, onoarei, demnității și vieții particulare a persoanelor;
- g) exploatează superstițiile, credulitatea sau frica persoanelor;
- h) prejudiciază securitatea persoanelor sau incită la violență;
- i) încurajează un comportament care prejudiciază mediul înconjurător;
- j) favorizează comercializarea unor bunuri sau servicii, care sunt produse ori distribuite contrar prevederilor legale.

Art. 70. — Autorul, realizatorul de publicitate și reprezentantul legal al mijlocului de difuzare răspund solidar cu persoana care își face publicitate, în cazul încălcării prevederilor prezentului Cod, cu excepția cazurilor expres prevăzute prin lege și la care răspunderea este menționată în sarcina altei persoane.

Art. 71. — Dacă persoana care își face publicitate nu are sediul în România sau dacă nu poate fi identificată, răspunderea revine, după caz, reprezentantului său legal în România, autorului, realizatorului de publicitate sau reprezentantului legal al mijlocului de difuzare.

Art. 72. — Persoana care își face publicitate trebuie să fie în măsură să probeze exactitatea afirmațiilor, indicațiilor sau prezentărilor din anunțul publicitar și este obligată, la solicitarea instituțiilor și autorităților publice abilitate să aplice și să constate contravenții în domeniul publicității, să furnizeze documentele care să probeze exactitatea acestora. În cazul în care documentele nu sunt furnizate în termen de maximum 7 zile de la solicitare sau dacă sunt considerate insuficiente, afirmațiile din anunțul publicitar în cauză vor fi considerate inexacte.

Art. 73. — În scopul protejării vieții, sănătății, securității și informării corecte a consumatorilor, statul poate adopta măsuri de interzicere totală sau parțială a publicității anumitor produse.

CAPITOLUL IX

Drepturile consumatorilor la încheierea contractelor

Art. 74. — Orice contract încheiat între comercianți și consumatori, pentru vânzarea de bunuri sau prestarea de servicii, va cuprinde clauze contractuale clare, fără echivoc, pentru înțelegerea cărora nu sunt necesare cunoștințe de specialitate.

Art. 75. — Orice informații privind pachetele de servicii turistice, prețurile acestora, contractele de credit pentru consum și toate celelalte condiții aplicabile contractului, comunicate de organizator sau de detailist consumatorului,

trebuie să conțină indicații corecte și clare, care să nu permită interpretări echivoce ale acestora.

Art. 76. — În caz de dubiu asupra interpretării unor clauze contractuale, acestea vor fi interpretate în favoarea consumatorului.

Art. 77. — Se interzice comercianților stipularea de clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii.

Art. 78. — O clauză contractuală care nu a fost negociată direct cu consumatorul va fi considerată abuzivă dacă, prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract, creează, în detrimentul consumatorului și contrar cerințelor bunei-credințe, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților.

Art. 79. — O clauză contractuală va fi considerată ca nefiind negociată direct cu consumatorul, dacă aceasta a fost stabilită fără a da posibilitatea consumatorului să influențeze natura ei, cum ar fi contractele preformulate sau condițiile generale de vânzare practicate de comercianți pe piața produsului sau serviciului respectiv.

Art. 80. — Faptul că anumite aspecte ale clauzelor contractuale sau numai una dintre clauze a fost negociată direct cu consumatorul nu exclude aplicarea prevederilor legale pentru restul contractului, în cazul în care o evaluare globală a contractului evidențiază că acesta a fost prestabil unilateral de comerciant. Dacă un comerciant pretinde că o clauză preformată a fost negociată direct cu consumatorul este de datoria lui să prezinte probe în acest sens.

Art. 81. — Contractul trebuie să stipuleze, cu caractere mari și în imediata vecinătate a locului rezervat pentru semnătura consumatorului, clauza expresă despre dreptul de denunțare unilaterală a contractului, după caz, precum și numele și adresa comerciantului față de care consumatorul poate să își exercite acest drept, conform dispozițiilor legale.

Art. 82. — Comerciantul este obligat să remită consumatorului un exemplar din contractul încheiat și să poată proba acest lucru în fața organelor de control.

Art. 83. — Dreptul consumatorului la denunțarea contractului nu poate fi anulat de nici o clauză contractuală sau înțelegere între părți, în cazurile prevăzute de lege, aceasta fiind considerată nulă de drept.

CAPITOLUL X

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 84. — (1) Acțiunile de control și supraveghere a pieței sunt efectuate de personalul împuternicit al autorităților publice centrale și teritoriale cu atribuții în domeniul protecției consumatorilor, conform competențelor specifice.

(2) Personalul prevăzut la alin. (1) este autorizat să facă copii de pe materialele și documentele care au legătură cu obiectul controlului și care se află în posesia celor inspectați și să solicite referințe despre acestea, numai dacă s-a constatat o abatere de la lege.

(3) Personalul împuternicit este obligat să păstreze secretul profesional și să nu divulge unei terțe părți secretele comerciale sau alte informații confidențiale ori particulare obținute în timpul sau în legătură cu acțiunile de control, dacă nu li se cere să facă aceasta de către o autoritate judecătorească sau de către partea inspectată. În cazul în care personalul cu atribuții de control identifică sau suspectează neconformarea cu prevederile actelor normative din domeniul protecției consumatorilor în vigoare, acesta poate adopta și/sau dispune măsuri în conformitate cu prevederile acestora.

(4) Personalul prevăzut la alin. (1) poate solicita, pe timpul controlului, pentru aducerea la îndeplinire în bune condiții a atribuțiilor de serviciu, după caz, protecția personală și sprijinul organelor responsabile cu ordinea și liniștea publică care au obligația de a le sprijini în acest sens.

(5) Documentele care conțin date cu caracter personal, sesizările și reclamațiile petenților, precum și documentele de constatare și sancționare contravențională nu pot avea caracter public, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege sau a cazurilor în care părțile ale căror date sunt identificate sau identificabile consimt, în scris, acest fapt.

Art. 85. — (1) În vederea punerii la dispoziția agenților economici și a consumatorilor a unui instrument neutru de informare, ca rezultat al studiilor de piață și sondajelor de opinie, al strategiilor de distribuție, al practicilor comerciale, se va înființa Institutul Național al Consumului, în coordonarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

(2) Organizarea și funcționarea Institutului Național al Consumului se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Institutul Național al Consumului este organizat ca instituție publică de interes național, cu personalitate juridică, sub forma unui centru de cercetare, informare și studii în domeniul consumului, ale cărui venituri sunt acordate din surse bugetare și extrabugetare, în condițiile legii.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 28 iunie 2004.
Nr. 296.

(4) Activitățile Institutului Național al Consumului se realizează cu sprijinul reprezentanților administrației publice centrale, ai societății civile, ai personalităților în domeniu, ai organizațiilor patronale și ai organizațiilor neguvernamentale ale consumatorilor.

(5) Institutul Național al Consumului sprijină organizațiile neguvernamentale ale consumatorilor în activitatea de informare și educare a consumatorilor.

Art. 86. — Autoritatea cu atribuții de protecție a consumatorilor, în toate cazurile în care constată nerespectarea actelor normative în domeniul protecției consumatorilor, este împuternicită să aplice sancțiuni contravenționale principale, complementare, să dispună măsuri complementare și să sesizeze organele de cercetare penală în cazul în care faptele constatate pot constitui infracțiuni.

Art. 87. — (1) Reglementările legale în vigoare privind protecția consumatorului care nu sunt cuprinse în prezenta lege se vor prelua ca anexe ale acesteia.

(2) În termen de 18 luni de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Guvernul va prezenta Parlamentului, spre adoptare, proiectul de lege cu privire la anexele prevăzute la alin. (1).

Art. 88. — Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

ANEXĂ

DEFINIȚII

În sensul legislației privind protecția consumatorilor, termenii și expresiile de mai jos se definesc astfel:

1. *agent economic* — persoana fizică sau juridică, autorizată, care în cadrul activității sale profesionale fabrică, importă, depozitează, transportă sau comercializează produse ori părți din acestea sau prestează servicii;

2. *aliment nepreambalat* — aliment vrac care nu este supus operațiunii de preambalare și care, pentru vânzare, este măsurat sau cântărit în prezența consumatorului;

3. *autoritate cu atribuții de protecția consumatorilor* — autoritatea administrației publice centrale și serviciile sale deconcentrate abilitate să constate și să aplice sancțiuni pentru nerespectarea dispozițiilor privind protecția consumatorilor;

4. *calitate* — ansamblul de proprietăți și caracteristici ale unui produs sau serviciu, care îi conferă aptitudinea de a satisface, conform destinației acestuia, necesitățile explicite sau implicite;

5. *centru comercial* — structura de vânzare cu suprafața medie sau mare în care se desfășoară activități de comercializare cu amănuntul de produse, servicii de piață și de alimentație publică, ce utilizează o infrastructură comună și utilități adecvate;

6. *clauză abuzivă* — clauza contractuală care nu a fost negociată direct cu consumatorul și care prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract creează, în detrimentul consumatorilor și contrar cerințelor

bunei-credințe, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților;

7. *comerciant* — persoana fizică sau juridică autorizată să desfășoare activitatea de comercializare a produselor și serviciilor de piață;

8. *comerț ambulant* — activitatea de comercializare cu amănuntul realizată prin trecere dintr-un loc în altul, în rulote mobile, standuri mobile, chioșcuri mobile sau în vehicule special amenajate;

9. *comerț cu amănuntul/de detail* — activitatea desfășurată de agenții economici care vând produse, de regulă, direct consumatorilor pentru uzul personal al acestora;

10. *comerț cu ridicata/de gros* — activitatea desfășurată de agenții economici care cumpără produse în cantități mari, în scopul revânzării acestora în cantități mai mici altor comercianți sau utilizatori profesionali și colectivi;

11. *comerț de gros cash and carry/formă de comerț cu autoservire pe bază de legitimație de acces* — activitatea desfășurată de agenții economici care vând mărfuri prin sistemul de autoservire către persoane juridice sau persoane fizice autorizate și asociații familiale autorizate conform legii, înregistrate în baza de date a vânzătorului, în scopul revânzării și/sau prelucrării, precum și al utilizării acestora ca produse consumabile;

12. *comerț în zone publice* — activitatea de comercializare a produselor și serviciilor, desfășurată permanent sau sezonier în piețe, târguri, oboare, pasaje

publice, porturi, aeroporturi, gări, autogări, drumuri publice și străzi sau orice zonă de altă natură destinată folosinței publice;

13. *consumator/consumator final* — orice persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații, care cumpără, dobândește, utilizează ori consumă produse sau servicii în afara activității profesionale;

14. *contract încheiat cu consumatorii* — contractele încheiate între comercianți și consumatori, inclusiv certificatele de garanție, bonurile de comandă, facturile, borderourile sau bonurile de livrare, biletele, tichetele care conțin stipulări sau referiri la condiții generale prestabilite;

15. *data durabilității minimale* — data stabilită de producător, până la care un produs alimentar își păstrează caracteristicile specifice în condiții de depozitare corespunzătoare; produsele pentru care se stabilește data durabilității minimale nu trebuie să fie periculoase nici după această dată;

16. *declarație de conformitate* — declarația făcută de către un producător sau un prestator, prin care acesta informează, pe propria răspundere, despre faptul că un produs sau un serviciu este conform cu un document tehnic normativ;

17. *distribuitor* — agentul economic din lanțul de distribuție, a cărui activitate profesională nu afectează caracteristicile produsului;

18. *durata medie de utilizare* — intervalul de timp, stabilit în documente tehnice normative sau declarat de către producător ori convenit între părți, în cadrul căruia produsele de folosință îndelungată trebuie să își mențină caracteristicile funcționale, dacă au fost respectate condițiile de transport, manipulare, depozitare și exploatare;

19. *etichetă* — orice material scris, imprimat, litografiat, gravat sau ilustrat, care conține elemente de identificare a produsului și care însoțește produsul sau este aderent la ambalajul acestuia;

20. *exercițiu comercial* — una sau mai multe activități de comercializare cu ridicata, cu amănuntul, de tip cash and carry, de alimentație publică, precum și a serviciilor desfășurate de un comerciant;

21. *garanție* — orice angajament asumat de vânzător sau producător față de consumator, fără solicitarea unor costuri suplimentare, de restituire a prețului plătit de consumator, de reparare sau de înlocuire a produsului cumpărat, în cazul în care acesta nu corespunde condițiilor enunțate în declarațiile referitoare la garanție sau în publicitatea aferentă;

22. *ingredient alimentar* — orice substanță, inclusiv aditivii, utilizată la producerea sau la prepararea unui aliment și care va fi conținută și de produsul finit ca atare sau într-o formă modificată;

23. *lot* — un ansamblu de unități de vânzare dintr-un aliment fabricat, prelucrat sau ambalat în condiții practic identice;

24. *pachet de servicii turistice* — combinația prestabilă a cel puțin două dintre următoarele trei grupe de servicii, cu condiția ca durata neîntreruptă a acestora să depășească 24 de ore sau să cuprindă o înnoptare, și anume, transport, cazare și alte servicii, fără legătură cu transportul sau cazarea sau care nu sunt accesorii ale acestora și care reprezintă o parte semnificativă a pachetului de servicii turistice, cum ar fi: alimentație, tratament balnear, agrement și altele asemenea;

25. *pagubă* — prejudiciul creat consumatorilor prin utilizarea unui produs periculos sau a unui produs cu defecte, precum și cel creat de servicii necorespunzătoare furnizate de prestator. Prejudiciul poate fi material,

vătămarea integrității corporale sau a sănătății, precum și pierderea vieții;

26. *practici comerciale abuzive* — metode de vânzare restrictive sau condiționate care afectează interesele consumatorilor;

27. *prestator* — agentul economic care furnizează servicii;

28. *producător*:

a) agentul economic care fabrică un produs finit sau o componentă a unui produs;

b) agentul economic care fabrică materie primă;

c) agentul economic care își aplică denumirea, marca sau un alt semn distinctiv pe produs;

d) agentul economic care recondiționează produsul;

e) agentul economic sau distribuitorul care prin activitatea sa modifică caracteristicile produsului;

f) reprezentantul înregistrat în România al unui agent economic care nu are sediul în România sau, în cazul inexistenței acestuia, importatorul produsului;

g) agentul economic care importă produse în vederea realizării ulterioare a unei operațiuni de vânzare, închiriere, leasing sau orice altă formă de distribuție specifică derulării afacerilor sale;

h) distribuitorul produsului importat, în cazul în care nu se cunoaște importatorul, chiar dacă producătorul este menționat;

i) distribuitorul produsului, în cazul în care importatorul nu poate fi identificat, dacă nu informează persoana prejudiciată în termen de 30 de zile de la cererea acesteia asupra identității importatorului;

29. *produs* — bun material a cărui destinație finală este consumul sau utilizarea individuală ori colectivă; sunt considerate produse energia electrică, energia termică, apa și gazele livrate pentru consumul individual;

30. *produs cu defecte* — produsul la care modul de prezentare, utilizarea previzibilă și data achiziționării nu oferă siguranță consumatorilor, producând pagube acestora;

31. *produs de folosință îndelungată* — produsul relativ complex, constituit din piese și subansambluri, proiectat și construit pentru a putea fi utilizat pe durata medie de utilizare și asupra căruia se pot efectua reparații sau activități de întreținere;

32. *produs contrațăcut* — orice bun, inclusiv ambalajul acestuia, la care se constată utilizarea fără autorizare a unei mărci care este identică cu o marcă legal înregistrată, sau produsul care nu poate fi diferențiat în aspectele sale esențiale de un produs de marcă, prin care se încalcă drepturile prevăzute de lege ale deținătorului legal al mărcii respective;

33. *produs falsificat* — produs la care se constată alterarea sub orice formă a elementelor de identificare a unei mărci, denumiri, sigle ori desen industrial legal înregistrate, de natură a induce în eroare asupra provenienței sale, la produse care nu au fost fabricate de deținătorul legal al mărcii ori împuternicit al acestuia, sau la care s-a constatat utilizarea mărcii legal înregistrate fără a exista acordul titularului;

34. *produs folosit* — produs folosit de un alt consumator, reparat și testat, corespunzător din punct de vedere tehnic și funcțional unui produs similar nou sau recondiționat, și care este un produs sigur;

35. *produs periculos* — produsul care nu poate fi definit ca produs sigur;

36. *produs recondiționat* — produs nou cu ambalaj deteriorat, aspect fizic exterior necorespunzător, mici defecte de fabricație, dar care este adus la parametrii

tehnici de funcționare inițiali dați de producător prin remediere;

37. *produs sigur* — produsul care, folosit în condiții normale sau previzibile, nu prezintă riscuri sau care prezintă riscuri minime, ținând seama de întrebuințarea acestuia; riscul se consideră acceptabil și compatibil cu un grad înalt de protecție pentru siguranța și sănătatea consumatorilor, în funcție de următoarele aspecte:

a) caracteristicile produsului, ale ambalării și ale instrucțiunilor de montaj și întreținere;

b) efectul asupra altor produse, împreună cu care acesta poate fi folosit;

c) modul de prezentare a produsului, etichetarea, instrucțiunile de folosire și orice alte indicații și informații furnizate de producător;

d) categoria de consumatori expusă riscului prin folosirea produsului;

38. *punere pe piață* — acțiunea de a face disponibil pentru prima dată, contra cost sau gratuit, un produs sau un serviciu în vederea distribuirii sau utilizării;

39. *recondiționare* — repararea unui produs nou anterior punerii pe piață, pentru a corespunde condițiilor enunțate în declarațiile de garanție sau în publicitatea aferentă, la specificațiile prevăzute în contractul de vânzare-cumpărare pentru un produs nou și nereparat;

40. *reparare* — aducerea produsului care nu corespunde condițiilor enunțate în declarațiile de garanție sau în publicitatea aferentă la specificațiile prevăzute în contractul de vânzare-cumpărare, alte documente, ori în alte dispoziții legale;

41. *serviciu* — activitatea, alta decât cea din care rezultă produse, efectuată în scopul satisfacerii unor necesități ale consumatorilor;

42. *serviciu de alimentație publică* — activitatea de pregătire, preparare, prezentare și servire a produselor și a băuturilor pentru consumul acestora în unități specializate sau la domiciliul/locul de muncă al consumatorilor;

43. *serviciu financiar* — unele servicii de natură bancară, credite, asigurări, pensii private, investiții sau plăți;

44. *serviciu de piață* — orice acțiune sau prestație care face obiectul vânzării-cumpărării pe piață și care nu are drept consecință transferul proprietății asupra unui bun corporal, efectuată în scopul satisfacerii unor necesități ale consumatorilor;

45. *structura de vânzare* — spațiul de desfășurare a unuia sau mai multor exerciții comerciale;

46. *structura de vânzare cu suprafață mare* — structura de vânzare având o suprafață de vânzare mai mare de 1.000 m²;

47. *structura de vânzare cu suprafață medie* — structura de vânzare având o suprafață de vânzare cuprinsă între 400—1.000 m² inclusiv;

48. *structura de vânzare cu suprafață mică* — structura de vânzare având o suprafață de vânzare de până la 400 m² inclusiv;

49. *suprafața de vânzare* — suprafața destinată accesului consumatorilor pentru achiziționarea produsului/serviciului, expunerii produselor oferite, plății acestora și circulației personalului angajat pentru derularea activității. Nu constituie suprafețe de vânzare cele destinate depozitării și păstrării mărfurilor;

50. *suprafața de vânzare a unui centru comercial* — suma suprafețelor de vânzare cu amănuntul de produse și servicii de piață și de alimentație publică cuprinse în aceasta;

51. *termen de garanție* — limita de timp, care curge de la data dobândirii produsului sau serviciului, până la care producătorul sau prestatorul își asumă responsabilitatea remedierii sau înlocuirii produsului ori serviciului achiziționat, pe cheltuiala sa, dacă deficiențele nu sunt imputabile consumatorilor;

52. *termen de valabilitate* — limita de timp, stabilită de producător, până la care un produs perisabil sau un produs care în scurt timp poate prezenta un pericol imediat pentru sănătatea consumatorilor își păstrează caracteristicile specifice, dacă au fost respectate condițiile de transport, manipulare, depozitare și păstrare; pentru produsele alimentare acesta reprezintă data limită de consum;

53. *vânzător* — distribuitorul care oferă produsul consumatorilor;

54. *viciu ascuns* — deficiența calitativă a unui produs livrat sau a unui serviciu prestat care nu a fost cunoscută și nici nu putea fi cunoscută de către consumator prin mijloacele obișnuite de verificare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind Codul consumului

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind Codul consumului și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 26 iunie 2004.

Nr. 516.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2001 privind fondul piscicol,
pescuitul și acvacultura**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 192/2001 privind fondul piscicol, pescuitul și acvacultura, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 2 septembrie 2003, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Prezenta lege reglementează conservarea, administrarea și exploatarea resurselor acvatice vii, activitatea de acvacultură, precum și procesarea și comercializarea produselor obținute din pescuit și acvacultură, când aceste activități se realizează:

a) pe teritoriul României;

b) în apele maritime românești, de către nave care arborează pavilion român sau nave care arborează pavilionul altor state;

c) în apele naționale ale altor state sau în marea liberă, de către nave care arborează pavilion român.

(2) Prezenta lege stabilește măsurile privind:

a) organizarea și administrarea sectorului pescăresc;

b) conservarea și exploatarea resurselor acvatice vii;

c) politica structurală și administrarea capacității flotei de pescuit;

d) acvacultura;

e) organizarea pieței produselor pescărești;

f) cercetarea științifică în domeniul pescăresc;

g) controlul și respectarea reglementărilor;

h) relațiile internaționale;

i) răspunderi și sancțiuni.

(3) Prezenta lege reprezintă cadrul general de reglementare, pe baza căruia se emite legislația secundară pentru sectorul pescăresc.”

2. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Obiectivele prezentei legi sunt:

a) urmărirea unei exploatare echilibrate și responsabile a resurselor acvatice vii din bazinele naturale, favorizând dezvoltarea durabilă și adoptarea măsurilor necesare pentru a proteja, conserva și regenera aceste resurse și ecosistemele acvatice;

b) protejarea resurselor acvatice vii, care se găsesc în zone protejate, în conformitate cu reglementările specifice în acest domeniu;

c) dezvoltarea activității de acvacultură;

d) promovarea formării profesionale a personalului din domeniul pescăresc;

e) stimularea asocierii;

f) stimularea consumului produselor pescărești, în special al celor excedentare și/sau subexploatate;

g) stimularea comerțului responsabil, care să contribuie la conservarea resurselor acvatice vii;

h) îmbunătățirea calității produselor pescărești, transparența pieței și informarea consumatorului;

i) stimularea cercetării științifice în domeniul pescăresc.”

3. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — În sensul prezentei legi, sunt considerate:

1. *Bazine piscicole naturale:*

a) Dunărea teritorială, Delta și lunca inundabilă a Dunării;

b) complexul lagunar Razelm—Sinou și lacurile litorale;

c) pâraiele și râurile de munte, colinare, de șes și zonele lor inundabile;

d) bălțile și lacurile naturale;

e) lacurile de acumulare, cu zonele lor inundabile la viituri, în care se practică pescuitul;

f) rețeaua de canale magistrale din sistemele hidroameliorative, de navigație și hidroenergetice;

g) limita apelor teritoriale și zona economică exclusivă a Mării Negre;

2. *Bazine piscicole amenajate:*

a) heleșteiele;

b) iazurile cu zonele lor inundabile;

c) păstrăvăriile;

d) vivierele flotabile;

e) stațiile de reproducere artificială;

f) instalațiile pentru creșterea superintensivă;

g) lacurile de acumulare în care se practică acvacultura.”

4. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — În sensul prezentei legi, termenii utilizați se definesc după cum urmează:

a) *acvacultură* — ansamblu de procedee și tehnici având ca scop reproducerea și/sau creșterea peștilor și a altor viețuitoare acvatice;

b) *administrator* — persoană juridică de interes public, căreia statul îi încredințează administrarea fondului piscicol natural;

c) *amenajare piscicolă* — unitate de bază a acvaculturii, reprezentată de heleșteu, iaz, vivieră flotabilă, stație de reproducere artificială sau alte instalații destinate acvaculturii;

d) *ape continentale* — apele situate pe teritoriul României, cu excepția apelor maritime interioare și a mării teritoriale;

e) *ape maritime românești* — apele maritime în care România își exercită drepturi suverane și jurisdicția, în conformitate cu dispozițiile legislației naționale și prevederile acordurilor și convențiilor internaționale la care România este parte;

f) *captură totală admisibilă (TAC)* — cantitatea de pește sau alte viețuitoare acvatice, aparținând unei anumite specii sau grup de specii, exprimată în kilograme sau în număr de exemplare, care se poate obține anual din resursele acvatice vii, fără a afecta capacitatea de regenerare naturală;

g) *capturi* — cantitatea de pește sau alte viețuitoare acvatice pescuite sau recoltate din apele maritime sau continentale, exprimată în kilograme sau în număr de exemplare;

h) *cota* — parte din captura totală admisibilă din fiecare specie sau grup de specii, ce se stabilește anual persoanelor fizice sau juridice autorizate să desfășoare activități comerciale de pescuit;

i) *efectiv piscicol* — totalitatea populațiilor de pești, scoici, broaște și alte viețuitoare acvatice, existente în bazinele piscicole amenajate;

j) *efort de pescuit* — produsul capacității și al activității unei nave/ambarcațiuni pescărești; când este vorba de un grup de nave/ambarcațiuni, suma tuturor eforturilor de pescuit ale tuturor navelor/ambarcaunilor ce aparțin aceluși grup;

k) *exploatare durabilă* — exploatarea resurselor acvatice vii, prin metode și procedee adecvate de pescuit, la un nivel care să nu aibă consecințe negative pe termen lung asupra biodiversității ecosistemelor marine și continentale;

l) *fișierul navelor și ambarcaunilor de pescuit* — registru în care sunt înregistrate toate navele și ambarcauniele de pescuit, pe categorii, dimensiuni, putere a motorului, tipuri de activități și tehnologii de pescuit, zone de pescuit, proprietari;

m) *inspector piscicol* — persoană fizică care desfășoară activități de inspecție și control, pentru constatarea respectării reglementărilor în domeniul pescuitului și acvaculturii;

n) *jurnal de pescuit* — registru la bordul navelor/ambarcaunilor de pescuit, în care sunt înregistrate zilnic datele privind efortul de pescuit și capturile realizate, cu clasificarea lor corespunzătoare pe specii;

o) *navă auxiliară de pescuit* — orice navă sau ambarcațiune, care nu este implicată direct în activitatea de pescuit, dar deservește navele de pescuit, instalațiile de acvacultură sau instalațiile de pescuit pasiv;

p) *navă de inspecție piscicolă* — navă neangajată în activitatea de pescuit, care este destinată controlului și supravegherii activității de pescuit;

q) *navă de pescuit* — orice navă sau ambarcațiune echipată pentru exploatarea comercială a resurselor acvatice vii;

r) *pescar profesionist* — persoană atestată, conform legii, să exercite pescuitul în scop comercial;

s) *pescar sportiv* — persoană fizică care practică pescuitul recreativ/sportiv în baza unui permis;

t) *pescărie* — ansamblu de activități care privesc pescuitul, acvacultura, procesarea și comercializarea peștelui; acest termen poate defini și un segment al acestui ansamblu pentru o specie sau grup de specii;

u) *pescuitul ilegal* — practicarea pescuitului fără respectarea reglementărilor în domeniul pescuitului;

v) *pescuitul marin* — activitatea de pescuit în apele maritime, care implică un ansamblu de măsuri pentru protejarea, conservarea și regenerarea resurselor acvatice vii;

w) *piscicultor* — persoană fizică atestată să exercite lucrări în cadrul fermelor de acvacultură;

x) *posibilitate de pescuit* — dreptul legal cuantificat de pescuit, exprimat în capturi sau în efort de pescuit;

y) *resurse acvatice vii* — speciile de pește și alte viețuitoare acvatice marine și continentale, disponibile și accesibile;

z) *unelte de pescuit* — sculele, uneltele și echipamentele utilizate în pescuitul marin și în apele continentale.“

5. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Resursele acvatice vii din bazinele piscicole naturale sunt de interes național sau local.“

6. Articolul 6 se abrogă.

7. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Strategia în domeniul protecției resurselor acvatice vii și pescuitului din bazinele piscicole naturale, precum și din bazinele piscicole amenajate, a acvaculturii și valorificării producției, indiferent de forma de proprietate sau de administrare, se realizează de autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură.

(2) Anual, autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură, va sprijini din bugetul propriu realizarea obiectivelor și acțiunilor prevăzute în strategie.“

8. Alineatul (5) al articolului 9 va avea următorul cuprins:

„(5) Compania Națională de Administrare a Fondului Piscicol este condusă de un consiliu de administrație format din 5 membri, numit prin ordin al ministrului autorității publice centrale care răspunde de pescuit și acvacultură; unul dintre membri este desemnat să îndeplinească funcția de președinte. În consiliul de administrație este numit și un reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice.“

9. Articolul 11 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Veniturile Companiei Naționale de Administrare a Fondului Piscicol se constituie din:

a) valoarea redevenței obținute din concesionarea resurselor acvatice vii administrate;

b) venituri provenite din activități proprii;

c) tarife.

(2) Veniturile prevăzute la alin. (1) lit. b) rămân la dispoziția Companiei Naționale de Administrare a Fondului Piscicol, având următoarele destinații:

a) finanțarea programelor de populare și repopulare;

b) finanțarea activității de cercetare;

c) dezvoltarea activității proprii de acvacultură;

d) finanțarea construirii infrastructurii necesare pescuitului.

(3) Compania Națională de Administrare a Fondului Piscicol poate beneficia de credite cu dobândă preferențială și facilități în domeniul impozitelor și taxelor, în condițiile legii.

(4) Bugetul de venituri și cheltuieli al Companiei Naționale de Administrare a Fondului Piscicol se aprobă prin hotărâre a Guvernului.“

10. Alineatul (1) al articolului 12 va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Reglementările specifice privind concesionarea resurselor acvatice vii din bazinele piscicole naturale, precum și condițiile și criteriile de participare la licitațiile organizate în vederea concesionării se stabilesc de către autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură.“

11. Titlul capitolului II din titlul II va avea următorul cuprins:

„Dreptul de pescuit, licențierea și autorizarea pescuitului“

12. La titlul II, după titlul capitolului II se introduc articolele 12¹ și 12² cu următorul cuprins:

„Art. 12¹. — Accesul la resursele acvatice vii este reglementat prin acte normative emise de autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură, cu scopul de a asigura protecția, refacerea și conservarea acestora, în conformitate cu prezenta lege și cu practica internațională în domeniu.

Art. 12². — (1) Pentru refacerea și conservarea resurselor acvatice vii, autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură stabilește măsuri de reglementare a efortului de pescuit și/sau stabilirea cotei alocate.

(2) Reglementarea efortului de pescuit se face prin:

a) limitarea numărului navelor/ambarcaunilor de pescuit, în funcție de caracteristicile acestora, în cadrul efortului de pescuit din ansamblul flotei dintr-o pescărie;

b) limitarea timpului activității pescuitului;

c) numărul de unelte utilizate la pescuit;

d) oprirea pescuitului.

(3) Stabilirea cotei se face prin limitarea volumului capturilor pentru o anumită specie sau grupuri de specii pe zone de pescuit, perioade de timp, metode de pescuit, nave/ambarcațiuni sau grupuri de nave/ambarcațiuni, sau în baza altor criterii stabilite ulterior de autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură.“

13. Alineatul (1) al articolului 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Dreptul de pescuit în bazinele piscicole naturale aparține statului și se atribuie de către administratorii resurselor acvatice vii, în conformitate cu prevederile prezentei legi.“

14. După articolul 13 se introduc articolele 13¹ și 13² cu următorul cuprins:

„Art. 13¹. — (1) Licența de pescuit este un document netrasmisibil, emis de autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură, pe baza datelor înregistrate în fișierul navelor și ambarcațiunilor de pescuit, care va cuprinde date privind proprietarul sau, după caz, administratorul navei/ambarcațiunii, caracteristicile tehnice ale acesteia, zona de pescuit, metodele, uneltele și echipamentele de pescuit prevăzute la bord, precum și perioada de valabilitate.

(2) În cazul transmiterii proprietății navei/ambarcațiunii, noul proprietar va comunica schimbarea autorității publice centrale care răspunde de pescuit și acvacultură, în vederea eliberării unei noi licențe de pescuit.

(3) Neutilizarea licenței de pescuit, fără o cauză justificată, în timpul perioadei sale de valabilitate, va fi considerată ca o renunțare a titularului la activitatea de pescuit, procedându-se la excluderea definitivă a navei/ambarcațiunii din fișier.

(4) Navele și ambarcațiunile de pescuit au obligația de a avea la bord licența de pescuit.

Art. 13². — (1) Autorizația de pescuit eliberată de administratorii resurselor acvatice vii va conține date referitoare la titularul acesteia, numărul licenței de pescuit a navei/ambarcațiunii, perioada de valabilitate, zona de pescuit, modalitatea de pescuit și cota alocată pe specii.

(2) Un ansamblu de nave/ambarcațiuni cu aceleași caracteristici, și care activează în aceeași zonă de pescuit, va putea primi o autorizație colectivă de pescuit.

(3) Autorizația de pescuit se va elibera și în cazul exercitării activității de pescuit în ape ce nu aparțin jurisdicției sau suveranității române.

(4) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură va stabili modelul autorizațiilor de pescuit.“

15. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Accesul la resursele acvatice vii, în vederea practicării pescuitului în scop comercial, se atribuie de către administratorii statului, astfel:

a) prin concesiune, pe bază de licitație publică, societăților comerciale, asociațiilor de pescari și altor forme de asociere; deținătorii de active și cei care au contracte în derulare au drept de preempțiune la concesiune;

b) alte modalități stabilite prin reglementări specifice de către autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură.“

16. Articolul 17 se abrogă.

17. După articolul 19 se introduce articolul 19¹ cu următorul cuprins:

„Art. 19¹. — Autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură condiționează exercitarea pescuitului speciilor protejate, în baza unor reglementări specifice.“

18. Articolul 20 se abrogă.

19. Articolul 21 va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Prin pescuit în scop recreativ/sportiv, se înțelege pescuitul efectuat cu undița și cu lanseta, în scop de agrement/performanță, în condițiile stabilite de autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură, pe baza unui permis nominal.

(2) Permisul de pescuit recreativ/sportiv nominal se eliberează de asociațiile de pescari sportivi, legal constituite, în baza unui test aprobat de autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură.

(3) Pescuitul recreativ/sportiv se poate exercita și în amenajări piscicole și în lacuri de acumulare în care se practică acvacultura, în condițiile și pe baza Regulamentului de pescuit recreativ/sportiv, întocmit de către administratorii acestora.“

20. Articolele 23—25 se abrogă.

21. La titlul III, după titlul capitolului I se introduc articolele 26¹ și 26² cu următorul cuprins:

„Art. 26¹. — Acvacultura, astfel cum este definită la art. 4 lit. a), se poate practica în amenajări sau instalații special destinate creșterii peștilor sau altor viețuitoare acvatice, precum și în lacurile de acumulare nominalizate de autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură, în baza studiilor efectuate de instituțiile de cercetare de profil.

Art. 26². — (1) Politica de bază pentru dezvoltarea acvaculturii se realizează prin:

a) măsuri pentru adaptarea producției la cerințele pieței;

b) măsuri pentru îmbunătățirea sistemului de comercializare și informarea consumatorilor;

c) instruirea producătorilor din acvacultură;

d) măsuri pentru siguranța produselor din acvacultură și asigurarea sănătății populației;

e) măsuri de asigurare a producției din acvacultură, pentru cazuri de forță majoră;

f) măsuri pentru asigurarea sănătății și bunăstării viețuitoarelor acvatice;

g) măsuri pentru protecția mediului;

h) dezvoltarea cercetării.“

22. Articolul 28 va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — Concesionarea resurselor acvatice vii din proprietatea publică sau privată a statului se face de către Compania Națională de Administrare a Fondului Piscicol.“

23. Articolul 29 va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — (1) Folosirea amenajărilor piscicole pentru realizarea producției de pește și alte viețuitoare acvatice este obligatorie pentru toți utilizatorii.

(2) Schimbarea destinației sau dezafectarea amenajărilor piscicole se aprobă de autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură, în baza avizului de mediu.“

24. Articolul 30 va avea următorul cuprins:

„Art. 30. — (1) Autorizarea agenților economici care desfășoară activitate de acvacultură se face conform prezentei legi de către autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură.

(2) În cadrul autorității publice centrale care răspunde de pescuit și acvacultură se înființează Registrul unităților de producție din acvacultură, cu caracter administrativ, care va cuprinde toate unitățile și instalațiile folosite pentru activitatea de acvacultură. În registru se vor menționa date privind proprietarul sau administratorul unității, date tehnice de construcție și funcționare, precum și speciile cultivate.

(3) Unitățile de producție incluse în Registrul unităților de producție din acvacultură vor primi licență de acvacultură pentru o perioadă determinată, eliberată de autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură.

(4) Orice modificare privind schimbarea proprietarului sau administratorului, precum și modificările privind capacitatea de producție și speciile cultivate, trebuie comunicată autorității publice centrale care răspunde de pescuit și acvacultură, în vederea reactualizării registrului și eliberării unei noi licențe de acvacultură, după caz.

(5) Autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură stabilește, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, modul de operare în Registrul unităților de producție din acvacultură, criteriile și condițiile de acordare a licenței de acvacultură, precum și perioada de valabilitate a acesteia.“

25. Articolele 31 și 32 se abrogă.

26. După articolul 35 se introduce articolul 35¹ cu următorul cuprins:

„Art. 35¹. — Introducerea în cultură a speciilor de pești sau alte viețuitoare acvatice noi, provenite din import, se face cu avizul prealabil al autorității publice centrale care răspunde de pescuit și acvacultură.”

27. După articolul 37 se introduce articolul 37¹ cu următorul cuprins:

„Art. 37¹. — (1) Pentru a se asigura de respectarea legislației în domeniul pescuitului, acvaculturii, comercializării produselor pescărești și al altor activități conexe, autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură organizează activități permanente de control, prin Inspekția Piscicolă.

(2) Activitatea de control se desfășoară de către inspectorii piscicoli, care au acces la toate navele/ambarcațiunile de pescuit, uneltele și instalațiile de pescuit, fermele și instalațiile de acvacultură, construcțiile anexe, mijloacele de transport, unitățile de procesare și/sau comercializare, registre și documente, și care întocmesc un proces-verbal de constatare/sanționare, în care se descriu circumstanțele și rezultatul acțiunilor lor.

(3) Persoanele supuse controlului au obligația să pună la dispoziția inspectorului piscicol toate mijloacele necesare pentru îndeplinirea funcției de inspekție.”

28. După articolul 38 se introduce articolul 38¹ cu următorul cuprins:

„Art. 38¹. — Unitățile Poliției, ale Poliției de frontieră și ale Autorității Navale Române, în conformitate cu atribuțiile ce le revin, au obligația de a participa, la solicitarea Inspekției Piscicole, la acțiunile de control privind aplicarea și respectarea prevederilor prezentei legi.”

29. După titlul IV — „Inspekția Piscicolă” se introduc titlurile IV¹—IV⁴ cu următorul cuprins:**„TITLUL IV¹****Organizarea pieței produselor pescărești**

Art. 38². — Autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură stabilește măsuri privind comercializarea și procesarea produselor obținute din pescuit și din acvacultură, în special pentru:

a) respectarea standardelor de calitate a produselor pescărești pe toată durata procesului de comercializare, pentru a asigura transparența pe piață și pentru a face posibilă informarea corespunzătoare a consumatorilor, în special în ceea ce privește natura produsului;

b) elaborarea de norme tehnice, în conformitate cu reglementările pentru conservarea și protecția resurselor acvatice vii, care să garanteze desfășurarea optimă a procesului de comercializare a produselor rezultate din pescuit și acvacultură;

c) încurajarea și sprijinirea procesării produselor;

d) îmbunătățirea calității și promovarea acestor produse.

Art. 38³. — (1) Pe parcursul întregului proces de comercializare, produsele trebuie să fie identificate corect și să îndeplinească normele privind comercializarea, stabilite de autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură.

(2) Normele privind comercializarea produselor pescărești se referă, în principal, la prospețime, calibră, denumirea speciei, originea produsului, prezentare și etichetare.

Art. 38⁴. — (1) În sensul prezentei legi, prin prima vânzare se înțelege acea vânzare care se realizează pentru prima dată și care stabilește prețul produsului prin document.

(2) Prima vânzare a produselor proaspete, refrigerate și/sau congelate realizate din pescuit se face în locurile stabilite și autorizate de către autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură.

Art. 38⁵. — Produsele proaspete, refrigerate și/sau congelate realizate din pescuit, care constituie obiectul primei vânzări într-un loc situat în afara portului de debarcare și care trebuie să fie transportate înainte de a se produce prima vânzare sunt însoțite, până la locul primei vânzări, de documente stabilite de autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură.

Art. 38⁶. — Este interzisă comercializarea produselor obținute din pescuit și acvacultură, de orice origine sau proveniență, a căror mărime sau greutate este mai mică decât cea prevăzută în reglementări, sau al căror mod de obținere nu este în conformitate cu normele stabilite de către autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură sau contravin normelor sanitar-veterinare.

TITLUL IV²**Politica structurală și administrarea capacităților de producție**

Art. 38⁷. — Politica organizării sectorului de pescuit se realizează prin:

a) măsuri destinate perfecționării personalului care activează în sector;

b) măsuri de sprijinire a organizațiilor de producători și a altor forme asociative;

c) măsuri pentru construcția, modernizarea și reconversia navelor de pescuit, cu scopul obținerii unei flote de pescuit moderne, competitive, cu condiții corespunzătoare de muncă la bord și de îmbunătățire a calității produselor, adaptată la actualele zone de pescuit, precum și la exploatarea altora noi, capabile să garanteze eficiența activității;

d) măsuri de adaptare a capacității flotei la starea resurselor acvatice vii;

e) măsuri de stabilire a porturilor de înmatriculare, precum și schimbarea acestora;

f) măsuri de reglementare a descărcării și a primei vânzări a produselor pescărești, independent de originea acestora;

g) măsuri pentru stabilirea structurii producției, în funcție de cerințele pieței.

Art. 38⁸. — Persoanele fizice sau juridice, care dețin capacități de producție pentru practicarea pescuitului în scop comercial sau acvaculturii, se pot constitui, la libera lor inițiativă, în organizații de producători, cu scopul practicării unui pescuit responsabil și îmbunătățirii condițiilor de vânzare a produselor realizate de membrii acestora.

Art. 38⁹. — Membrii organizațiilor trebuie să vândă produsul sau produsele pentru care s-au asociat prin intermediul organizațiilor și să aplice normele adoptate de organizație, în scopul îmbunătățirii calității produselor, adaptării volumului ofertei la cerințele pieței și îmbunătățirii procesului de comercializare.

Art. 38¹⁰. — (1) Autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură stabilește criteriile de recunoaștere oficială a organizațiilor de producători din sectorul pescăresc.

(2) Activitatea economică desfășurată în zonele geografice în care organizațiile s-au constituit va reprezenta criteriul esențial de recunoaștere.

Art. 38¹¹. — (1) Recunoașterea oficială a organizațiilor de producători, a reprezentativității lor și a caracterului exclusiv al unei zone revine autorității publice centrale care răspunde de pescuit și acvacultură.

(2) Autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură va putea retrage recunoașterea organizațiilor de producători din competența sa în momentul în care acestea nu mai îndeplinesc cerințele care au determinat recunoașterea lor sau când nu mai îndeplinesc criteriile cu privire la funcționarea lor.

Art. 38¹². — Construirea, modernizarea și reconversia navelor de pescuit se realizează în cadrul programelor desfășurate de autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură, pentru adaptarea efortului de pescuit la situația resurselor acvatice vii existente în zonele de pescuit și ținând cont de obligațiile internaționale asumate.

Art. 38¹³. — (1) Autorizarea construirii navelor/ambarcațiunilor de pescuit este acordată de autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură, astfel încât navele/ambarcațiunile ce se construiesc să substituie una sau mai multe nave eliminate din fișierul navelor și ambarcațiunilor de pescuit, în condițiile stabilite de autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură.

(2) Aceste condiții au în vedere tonajul, puterea motorului și alte aspecte tehnice legate de navele și ambarcațiunile de pescuit, modalitățile de pescuit sau zonele de pescuit pe care le folosesc.

(3) Licența navei de pescuit aflată în construcție este documentul care o identifică, în vederea începerii activității de pescuit. În licență se vor înscrie datele de identificare a navei, portul de înmatriculare și eliminările de nave/ambarcațiuni de pescuit făcute pentru construirea noii nave sau ambarcațiuni de pescuit, care nu mai sunt apte pentru exercitarea activității de pescuit.

Art. 38¹⁴. — (1) Modernizarea și reconversia navelor/ambarcațiunilor de pescuit au drept scop modificarea condițiilor tehnice ale acestora, pentru a fi adaptate la normele naționale și la cele derivate din normele internaționale în vigoare, în ceea ce privește prevenirea accidentelor de muncă, îmbunătățirea condițiilor de trai, raționalizarea operațiunilor de pescuit și perfecționarea proceselor de manipulare și conservare a produselor la bord.

(2) Când lucrările de modernizare și reconversie implică creșterea efortului de pescuit, cu respectarea formei inițiale a navei/ambarcațiunii, se elimină alte nave/ambarcațiuni înscrise în fișierul navelor și ambarcațiunilor de pescuit.

(3) Lucrările de modernizare și reconversie sunt autorizate de autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(4) Ajutoarele financiare care se acordă pentru modernizarea și reconversia navelor/ambarcațiunilor de pescuit sunt condiționate de realizarea îmbunătățirilor prevăzute la alin. (1) și țin cont de obligațiile internaționale asumate.

Art. 38¹⁵. — În scopul adaptării flotei la situația zonelor de pescuit, autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură poate opri, temporar sau definitiv, activitatea anumitor nave/ambarcațiuni de pescuit.

Art. 38¹⁶. — (1) Prin oprirea definitivă a unei nave/ambarcațiuni de pescuit se înțelege încetarea activității pescărești a acesteia.

(2) Oprirea definitivă a navelor de pescuit se aplică acelor nave/ambarcațiuni care activează în zone de pescuit a căror situație necesită o adaptare structurală pe termen lung, în scopul reducerii efortului de pescuit și favorizării refacerii resurselor acvatice vii.

(3) Oprirea definitivă a unei nave/ambarcațiuni de pescuit determină eliminarea acesteia din fișierul navelor și ambarcațiunilor de pescuit.

(4) Condițiile de compensare, urmare a opririi definitive a activității navei/ambarcațiunii, atât în ceea ce-l privește pe proprietar, cât și în ceea ce-l privește pe angajați, se vor stabili prin hotărâre a Guvernului.

Art. 38¹⁷. — (1) Prin oprirea temporară a activității unei nave/ambarcațiuni de pescuit se înțelege încetarea activității pe o perioadă de timp determinată.

(2) Oprirea temporară este o măsură conjuncturală, cu scopul reducerii efortului de pescuit, ca urmare a unor

circumstanțe stabilite de autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură.

(3) Condițiile în care se pot compensa din fondurile publice pierderile derivate din oprirea temporară a activității se vor stabili prin hotărâre a Guvernului.

(4) Compensațiile financiare nu se vor acorda când cauza ce determină oprirea temporară a activității este un exces al efortului de pescuit sau când oprirea temporară este o cerință derivată din aplicarea ordinului anual de prohibiție.

Art. 38¹⁸. — (1) Portul de înmatriculare, pentru navele/ambarcațiunile care pescuiesc în apele maritime și continentale ale României, este acela de unde nava și/sau ambarcațiunea de pescuit își începe activitatea de pescuit, expediere și comercializare a capturilor.

(2) Pentru obținerea autorizațiilor de construcție sau de modificare a caracteristicilor tehnice ale navelor și ambarcațiunilor de pescuit, în conformitate cu reglementările în vigoare, proprietarii acestora sunt obligați să depună la căpitania de port, pe lângă celelalte documente prevăzute de legislația în vigoare, și un aviz din partea direcției de specialitate din cadrul autorității care răspunde de pescuit și acvacultură.

(3) Proprietarii navelor sau ambarcațiunilor de pescuit care au arborat alt pavilion și care doresc să obțină, pentru respectivele nave sau ambarcațiuni de pescuit, dreptul de arborare a pavilionului român vor depune la căpitania de port, pe lângă celelalte documente prevăzute de legislația în vigoare, și un aviz din partea direcției de specialitate din cadrul autorității care răspunde de pescuit și acvacultură.

Art. 38¹⁹. — Navele/ambarcațiunile de pescuit sau comerciale care descarcă produse pescărești pe teritoriul național trebuie să o facă în porturi stabilite de autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură.

TITLUL IV³

Măsurile de protejare și de administrare a resurselor acvatice vii

Art. 38²⁰. — (1) Autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură monitorizează activitatea de pescuit prin stabilirea sistemelor de comunicare permanentă pentru cunoașterea, în timp real, a intrărilor, ieșirilor precum și staționarea navelor/ambarcațiunilor în zonele de pescuit, capturile, intrările și ieșirile din port sau alte circumstanțe.

(2) Pentru monitorizarea efortului de pescuit, în cadrul autorității publice centrale care răspunde de pescuit și acvacultură, se constituie fișierul navelor și ambarcațiunilor de pescuit, cu caracter administrativ, care va cuprinde toate navele/ambarcațiunile cu pavilion românesc ce pot exercita activitatea de pescuit în apele maritime și continentale sau activități auxiliare pescuitului.

(3) Navele și ambarcațiunile incluse în fișierul navelor și ambarcațiunilor de pescuit primesc licență de pescuit.

(4) Autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură, împreună cu Autoritatea Navală Română, stabilește modul de operare a fișierului navelor și ambarcațiunilor de pescuit.

Art. 38²¹. — La bordul navelor/ambarcațiunilor trebuie să existe un jurnal de pescuit în care sunt notate detalii privind activitatea de pescuit, stabilite de autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură. Autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură poate scuti de obligația de a avea la bord jurnalul de pescuit unele nave/ambarcațiuni care nu au condiții de completare a acestuia.

Art. 38²². — (1) Navele/ambarcațiunile, care descarcă pe teritoriul național capturile, trebuie să prezinte autorității publice centrale care răspunde de pescuit și acvacultură, în condițiile stabilite de aceasta, o declarație de debarcare

care va cuprinde cantitățile descărcate pentru fiecare specie, zona de proveniență și alte date stabilite de aceasta.

(2) Navele/ambarcațiunile românești care descarcă produsele pescărești în afara teritoriului național au obligația de a comunica datele cuprinse în declarația de debarcare autorității publice centrale care răspunde de pescuit și acvacultură, în condițiile stabilite de aceasta.

(3) Navele ce aparțin statelor terțe și care vor să descarce produse pescărești în porturile românești trebuie să comunice autorității publice centrale care răspunde de pescuit și acvacultură portul de descărcare, ora de sosire și declarația de debarcare.

(4) Operațiunea de descărcare poate începe din momentul în care căpitanul navei sau reprezentantul său prezintă un aviz din partea autorității publice centrale care răspunde de pescuit și acvacultură.

Art. 38²³. — (1) Navele/ambarcațiunile de pescuit aflate sub pavilion românesc comunică autorității publice centrale care răspunde de pescuit și acvacultură, în termenii stabiliți de aceasta, date privind transbordarea produselor de pescuit realizate la bord pe alte nave/ambarcațiuni sau pe care le primesc de la alte nave/ambarcațiuni.

(2) Navele aparținând statelor terțe vor trebui să obțină autorizație de transbordare.

Art. 38²⁴. — (1) Dimensiunile minime ale speciilor de pești și alte viețuitoare acvatice, admise la pescuit în bazinele piscicole naturale, și dimensiunile minime ale ochiului uneltelor de pescuit sunt prevăzute în anexa nr. 4.

(2) În funcție de rezultatele cercetărilor și de evoluția mărimii stocurilor, anexa nr. 4 poate fi modificată prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de pescuit și acvacultură.

(3) Exemplarele cu dimensiunile sub limita minimă celei reglementate nu vor putea fi reținute la bord, transbordate, descărcate sau comercializate, acestea fiind redacte mediului acvatic imediat după capturarea lor.

Art. 38²⁵. — (1) Anual, autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură, pe baza studiilor științifice, va stabili, prin ordin, perioadele și zonele de prohibiție a pescuitului, precum și zonele de protecție a resurselor acvatice vii.

(2) Pentru apele curgătoare care constituie frontiera de stat, perioadele de prohibiție, regulile de pescuit, precum și zonele de protecție a resurselor acvatice vii se stabilesc în concordanță cu convențiile internaționale încheiate cu celelalte state riverane.

TITLUL IV⁴

Cercetarea științifică

Art. 38²⁶. — Pentru a compatibiliza exploatarea resurselor acvatice vii cu cerințele legate de mediul înconjurător, inclusiv conservarea biodiversității, autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură sprijină și încurajează cercetarea științifică.

Art. 38²⁷. — Cercetarea științifică are drept obiective esențiale:

- cunoașterea mediului acvatic și relația acestuia cu resursele acvatice vii;
- cunoașterea biologiei speciilor acvatice;
- evaluarea impactului produs de activitatea de pescuit și acvacultură asupra ecosistemelor acvatice;
- evaluarea periodică a stocurilor de resurse acvatice vii, în vederea stabilirii capturii totale admisibile (TAC);
- punerea la dispoziția autorității publice centrale care răspunde de pescuit și acvacultură a informațiilor necesare pentru realizarea strategiei și politicilor;
- identificarea de noi zone și resurse acvatice vii ce pot fi exploatate;
- dezvoltarea acvaculturii.

Art. 38²⁸. — (1) Pentru realizarea obiectivelor prevăzute la art. 38²⁷, se poate practica pescuit în scop științific în orice perioadă a anului, inclusiv în perioadele de prohibiție, în orice loc, cu orice unelte sau metode de pescuit, în baza unei autorizații pentru pescuit în scop științific emise de autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură, cu avizul prealabil al administratorilor statului.

(2) Autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură stabilește modalitățile de acordare a autorizației pentru pescuit în scop științific.

(3) Navele/ambarcațiunile care aparțin instituțiilor de cercetare se supun regulilor stabilite pentru navele/ambarcațiunile de pescuit comercial și sunt înscrise în fișierul navelor și ambarcațiunilor de pescuit într-un segment separat.

(4) Cantitățile de produse obținute în urma pescuitului științific nu fac obiectul comercializării.

(5) Autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură, în colaborare cu instituțiile de cercetare, stabilește strategia și obiectivele cercetării.

Art. 38²⁹. — Organizațiile de producători din sectorul pescuitului și acvaculturii, precum și alte forme de asociere colaborează la îndeplinirea obiectivelor cercetării științifice, participând la acțiunile necesare și furnizând informațiile corespunzătoare.

30. Titlul V — „Protecția fondului piscicol“, respectiv articolele 39—52, se abrogă.

31. După articolul 53 se introduce articolul 53¹ cu următorul cuprins:

„Art. 53¹. — Autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură poate decide și dispune administratorului resurselor acvatice vii retragerea licenței/autorizației de pescuit și/sau, după caz, diminuarea sau neacordarea ajutoarelor financiare, în următoarele situații:

a) necompletarea, completarea eronată și/sau netransmiterea documentelor legale privind pescuitul/acvacultura, comercializarea și transportul produselor pescărești;

b) nerespectarea programului de pescuit aprobat de autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură;

c) nerespectarea prevederilor actelor normative emise de autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură, cu privire la pescuitul/acvacultura, comercializarea și transportul produselor pescărești.“

32. Articolul 54 va avea următorul cuprins:

„Art. 54. — Următoarele fapte constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 800.000 lei la 1.500.000 lei:

a) pescuitul recreativ/sportiv al oricărei resurse acvatice vii, efectuat fără permis/autorizație sau cu încălcarea condițiilor autorizate, în apele maritime și continentale;

b) pescuitul recreativ/sportiv al oricărei specii de pești, precum și al altor viețuitoare acvatice, efectuat în zonele în care pescuitul este interzis;

c) neprezentarea permisului sau a autorizației și a actului de identitate, când acestea sunt solicitate de către persoanele împuternicite să constate contravențiile.“

33. După articolul 54 se introduc articolele 54¹ și 54² cu următorul cuprins:

„Art. 54¹. — Următoarele fapte constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.500.000 lei la 3.000.000 lei:

a) pescuitul recreativ/sportiv în timpul nopții;

b) prinderea salmonidelor cu mâna;

c) pescuitul salmonidelor cu momeli naturale;

d) pescuitul cu șiruri de muște artificiale în apele salmonicole;

e) pescuitul recreativ/sportiv de către o singură persoană, în timpul unei zile de la răsăritul și până la apusul soarelui:

— mai mult de 10 bucăți, în total, din speciile de păstrăv, lipan și coregon, în apele de munte cu salmonide;

— mai mult de 5 kg de pește, cu excepția cazului în care s-a pescuit un singur exemplar a cărui greutate depășește 5 kg;

f) reținerea/transportul/comercializarea de către pescarii amatori a peștelui și a altor viețuitoare acvatice, pescuite sub dimensiunile minime prevăzute de lege;

g) mutarea, deteriorarea sau distrugerea din culpă a semnelor indicatoare;

h) neîntocmirea de către administratorii bazinelor piscicole amenajate a Regulamentului de pescuit recreativ/sportiv.

Art. 54². — Următoarele fapte constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 2.500.000 lei la 3.500.000 lei:

a) capturarea peștilor cu ajutorul uneltelor de pescuit din plasă sau cu pripoane în apele de munte;

b) pescuitul recreativ/sportiv al oricăror viețuitoare acvatice vii în perioadele și în zonele de prohibiție.“

34. **Articolul 55 se abrogă.**

35. **După articolul 55 se introduc articolele 55¹—55⁴ cu următorul cuprins:**

„Art. 55¹. — Următoarele fapte constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 4.000.000 lei la 10.000.000 lei:

a) plasarea uneltelor de pescuit fixe sau în derivă pe mai mult de două treimi din lățimea râurilor sau a canalelor;

b) utilizarea uneltelor de pescuit fixe sau în derivă în cadrul complexului lagunar Razelm-Sinoe, în ghiolurile Belciuc-Erenciuc și în lacurile litorale;

c) nemarcarea uneltelor de pescuit și a zonelor de pescuit;

d) neducerea la îndeplinire, la termenele și în condițiile stabilite, a măsurilor dispuse de către inspectorul piscicol.

Art. 55². — Următoarele fapte constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000.000 lei la 30.000.000 lei:

a) oprirea, abaterea albiilor apelor curgătoare sau scurgerea apei, totală sau parțială, fără acordul proprietarului sau beneficiarului folosinței piscicole;

b) introducerea, fără avizul autorității publice centrale care răspunde de pescuit și acvacultură, a speciilor, raselor sau hibridurilor de resurse acvatice vii, altele decât cele existente;

c) lipsa autorizației pentru desfășurarea activității de acvacultură în amenajări piscicole.

Art. 55³. — Următoarele fapte constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 16.000.000 lei la 32.000.000 lei:

a) reținerea la bord, transbordarea, descărcarea și comercializarea exemplarelor sub dimensiunea minimă legală;

b) refuzul de a permite accesul personalului autorizat pentru controlul navelor/ambarcațiunilor în autovehicule, în unitățile de producție, precum și în perimetrul bazinelor acvatice exploatate prin pescuit recreativ/sportiv sau comercial;

c) pescuitul comercial în zone și în perioade de prohibiție;

d) neînscrierea sau ștergerea numărului de identificare a navelor/ambarcațiunilor de pescuit, precum și a navelor/ambarcațiunilor auxiliare de pescuit.

Art. 55⁴. — Următoarele fapte constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 30.000.000 lei la 40.000.000 lei:

a) distrugerea sau degradarea din culpă a digurilor, barajelor și canalelor, a taluzurilor și malurilor, a instalațiilor hidrotehnice aferente amenajărilor piscicole;

b) distrugerea sau degradarea din culpă a trecătoarelor pentru pești, a toplițelor și a cascadelor podite;

c) reducerea din culpă a debitului de apă pe cursurile de apă naturale sau amenajate, dacă prin aceasta se periclitează existența resurselor acvatice vii;

d) distrugerea, degradarea sau micșorarea din culpă a zonelor de protecție perimetrală a bazinelor piscicole amenajate;

e) neinstalarea sau distrugerea dispozitivelor care împiedică intrarea peștilor în sistemele de alimentare cu apă, irigații, precum și în instalațiile hidroenergetice;

f) neluarea măsurilor pentru curățarea zonelor de pescuit și pentru protejarea și salvarea resurselor acvatice vii, la construcția sau golirea lacurilor de acumulare;

g) neasigurarea debitului de apă necesar în vederea dezvoltării normale a faunei piscicole în aval de o lucrare de barare;

h) pescuitul cu ostia, sulita, țepoaica și cu orice alte unelte înțepătoare și agățătoare, prin greblare sau harponare;

i) pescuitul cu năvoade, voloace, crâsnice, setci, ave, prostovoale, vârșe, vintire sau cu alte unelte de pescuit industrial fără autorizație sau permis de pescuit;

j) pescuitul comercial pe cursul unei ape curgătoare, în zona de 500 metri în aval de baraj.“

36. **Articolul 56 se abrogă.**

37. **După articolul 56 se introduce articolul 56¹ cu următorul cuprins:**

„Art. 56¹. — (1) Următoarele fapte constituie infracțiune și se sancționează cu amendă penală de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei:

a) pescuitul electric neautorizat, pescuitul cu materiale explozive, pescuitul cu substanțe toxice și narcotice de orice fel, pescuitul cu japca și cu orice alte unelte neautorizate, precum și folosirea armelor de foc, cu scopul omorării peștilor sau altor viețuitoare acvatice;

b) pescuitul prin orice metode al reproducătorilor în perioada de prohibiție și distrugerea icrelor embrionate de pește, în zonele de reproducere naturală;

c) folosirea, cu orice titlu, de năvoade, voloace, setci, ave, prostovoale, vârșe, vintire, precum și alte tipuri de unelte de pescuit comercial de către persoane fizice sau persoane juridice neautorizate, aruncarea sau depozitarea rumegușului, deșeurilor menajere și zootehnice și a oricăror materii și materiale, produse și substanțe poluante pe malurile râurilor, pâraielor, lacurilor, bălților și amenajărilor piscicole;

d) reducerea debitului și a volumului de apă în amenajările piscicole și pe cursurile de apă, în scop de furt, respectiv pentru braconaj;

e) deschiderea, închiderea, obturarea, bararea cu garduri pescărești sau cu unelte de pescuit de orice fel, a canalelor și a gârlilor de legătură cu lacurile, bălțile sau terenurile inundate;

f) pescuitul sau omorârea deliberată a mamiferelor marine;

g) procurarea, transportul și comercializarea ilegală a peștelui, icrelor și produselor din pește;

h) furtul de pește, prin orice mijloace și metode, din amenajările piscicole.

(2) Tentativa se pedepsește.“

38. **Articolul 57 se abrogă.**

39. **După articolul 57 se introduce articolul 57¹ cu următorul cuprins:**

„Art. 57¹. — Când infracțiunile prevăzute la art. 56¹ sunt săvârșite de persoane cu atribuții de constatare a infracțiunilor și contravențiilor, pedepsele se dublează.“

40. **Articolul 58 se abrogă.**

41. **După articolul 58 se introduce articolul 58¹ cu următorul cuprins:**

„Art. 58¹. — Orice hotărâre judecătorească, care pronunță o condamnare pentru infracțiuni în materie de pescuit, poate exclude autorul infracțiunii din organizațiile de producători pentru o perioadă cuprinsă între 1 an și 3 ani.“

42. **Articolele 59—61 se abrogă.**

43. **După articolul 61 se introduce articolul 61¹ cu următorul cuprins:**

„Art. 61¹. — (1) Quantumul despăgubirilor datorate pentru pagube cauzate resurselor acvatice vii prin infracțiuni se stabilește de experți, se hotărăște de instanțele judecătorești și revine, după caz, bugetului de stat sau administratorului amenajării piscicole.

(2) Pentru stabilirea despăgubirilor datorate pentru pagube cauzate resurselor acvatice vii, prin contravenții săvârșite în perioada de prohibiție sau în perimetrul rezervațiilor sau al pepinierelor, se va avea în vedere dublul prețului zilei pe piață din zona în care s-a săvârșit fapta.“

44. **Articolul 62 se abrogă.**

45. **După articolul 62 se introduce articolul 62¹ cu următorul cuprins:**

„Art. 62¹. — (1) Sunt supuse confiscării uneltele și ambarcațiunile de pescuit, mijloacele de transport, armele de foc și orice alte bunuri care au fost folosite la săvârșirea faptei.

(2) Bunurile rezultate din săvârșirea contravenției, constând în pește, icre, alte viețuitoare și produse acvatice sunt, de asemenea, supuse confiscării.

(3) În cazurile de confiscare a bunurilor prevăzute la alin. (1) și (2), organele de constatare dispun, prin documentul încheiat, valorificarea lor în condițiile legii.“

46. **Articolul 63 se abrogă.**

47. **După articolul 63 se introduce articolul 63¹ cu următorul cuprins:**

„Art. 63¹. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul cu drept de control din cadrul Inspecției Piscicole.“

48. **Articolul 64 se abrogă.**

49. **După articolul 64 se introduce articolul 64¹ cu următorul cuprins:**

„Art. 64¹. — Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind

regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.“

50. **Articolele 65—69 și 71—72 se abrogă.**

51. **Articolul 77 va avea următorul cuprins:**

„Art. 77. — Autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură emite reglementări și instrucțiuni pentru implementarea politicii comune a pescuitului, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.“

52. **Articolul 78 și articolele 80—84 se abrogă.**

Art. II. — În titlul și în cuprinsul Legii nr. 192/2001 privind fondul piscicol, pescuitul și acvacultura, republicată, cu completările ulterioare, sintagmele: „*autoritatea publică centrală pentru agricultură, alimentație și silvicultură*“, „*piscicultura*“, „*fond piscicol*“, „*animale acvatice*“ se înlocuiesc cu următoarele sintagme: „*autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultură*“, „*acvacultura*“, „*resurse acvatice vii*“, respectiv „*viețuitoare acvatice*“.

Art. III. — Legea nr. 192/2001 privind fondul piscicol, pescuitul și acvacultura, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 2 septembrie 2003, cu completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 28 iunie 2004.
Nr. 298.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 192/2001 privind fondul piscicol, pescuitul
și acvacultura**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2001 privind fondul piscicol, pescuitul și acvacultura și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 26 iunie 2004.
Nr. 518.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind răspunderea penală a persoanelor juridice pentru infracțiunile de falsificare de monede sau de alte valori**Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) Persoanele juridice, cu excepția statului, a autorităților publice și a instituțiilor publice, răspund penal în cazul infracțiunilor de falsificare de monede sau de alte valori prevăzute la art. 282 și art. 284 din Codul penal, precum și al infracțiunii de deținere de instrumente în vederea falsificării de valori prevăzute la art. 285 din Codul penal, săvârșite în numele sau în interesul persoanelor juridice, de către organele sau reprezentanții acestora.

(2) Răspunderea penală a persoanei juridice nu exclude răspunderea penală a persoanei fizice care a participat la săvârșirea aceleiași fapte.

Art. 2. — Pedepsele care se aplică persoanei juridice pentru infracțiunile prevăzute la art. 1 sunt: amenda, ca pedeapsă principală, și suspendarea activității sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice, ca pedeapsă complementară.

Art. 3. — (1) Infracțiunea prevăzută la art. 282 alin. (1) și alin. (2) din Codul penal săvârșită de persoanele juridice se pedepsește cu amendă de la 10.000.000 lei la 2.000.000.000 lei.

(2) În cazul săvârșirii infracțiunii de către o persoană juridică, în condițiile art. 282 alin. (3) teza I, pedeapsa este amenda de la 15.000.000 lei la 5.000.000.000 lei, iar dacă este săvârșită în condițiile art. 282 alin. (3) teza II,

pedeapsa este amenda de la 25.000.000 lei la 7.000.000.000 lei.

(3) Tentativa la infracțiunea prevăzută la art. 282 din Codul penal săvârșită de o persoană juridică se pedepsește cu amendă cuprinsă între jumătatea minimului și jumătatea maximului amenzii prevăzute la alin. (1) și alin. (2).

Art. 4. — Dispozițiile cuprinse la art. 3 se aplică și în cazul în care infracțiunea prevăzută la art. 282 din Codul penal privește monede sau alte valori străine.

Art. 5. — Infracțiunea prevăzută la art. 285 din Codul penal săvârșită de persoana juridică se pedepsește cu amendă de la 7.000.000 lei la 1.000.000.000 lei.

Art. 6. — (1) Pedeapsa complementară a suspendării activității sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice poate fi aplicată pe o durată de la un an la 3 ani.

(2) Pedeapsa complementară prevăzută la alin. (1) constă în interzicerea activității sau a aceleia dintre activitățile persoanei juridice în exercitarea căreia a fost săvârșită infracțiunea.

Art. 7. — Dispozițiile prevăzute în partea generală a Codului penal se aplică în mod corespunzător și în cazul răspunderii penale a persoanelor juridice prevăzute în prezenta lege.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 28 iunie 2004.
Nr. 299.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind răspunderea penală a persoanelor juridice pentru infracțiunile de falsificare de monede sau de alte valori

În temeiul art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind răspunderea penală a persoanelor juridice pentru infracțiunile de falsificare de monede sau de alte valori și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 26 iunie 2004.
Nr. 519.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale**Domeniul de reglementare**

Art. 1. — Prezenta lege constituie cadrul legal care reglementează intrarea și șederea pe teritoriul României a cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene sau Spațiului Economic European, denumiți în continuare *cetățeni ai statelor membre*, precum și a membrilor de familie ai acestora, care își stabilesc reședința temporară sau permanentă pe teritoriul României.

Definiții

Art. 2. — În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

a) cetățean al unui stat membru este orice persoană care are cetățenia unuia din statele membre ale Uniunii Europene care aparține Spațiului Economic European;

b) prin membru de familie se înțelege:

1. soția/soțul;

2. descendenții direcți ai titularului sau ai soției/soțului, în vârstă de până la 21 de ani sau care se află în întreținerea acestora, indiferent de vârstă;

3. ascendenții titularului sau ai soției/soțului care se află în întreținerea acestora;

c) permisul de ședere reprezintă documentul de identitate eliberat de Autoritatea pentru străini sau formațiunile sale teritoriale, conform legii, care atestă valabilitatea dreptului de ședere acordat, precum și calitatea posesorului.

Drepturile cetățenilor statelor membre care își stabilesc reședința pe teritoriul României

Art. 3. — (1) Cetățenii statelor membre și membrii de familie ai acestora care locuiesc legal în România se bucură de protecția generală a persoanelor și a proprietății, garantată de Constituție și de celelalte legi, precum și de drepturile prevăzute în tratatele internaționale la care România este parte.

(2) Cetățenii statelor membre aflați legal în România se pot deplasa liber și își pot stabili reședința oriunde pe teritoriul României.

(3) Cetățenii statelor membre se bucură de toate drepturile și beneficiile acordate persoanelor angajate, precum și de protecție socială din partea statului, în aceleași condiții ca și cetățenii români.

(4) Autoritatea pentru străini sau formațiunile sale teritoriale vor elibera un document de identitate care să facă dovada dreptului de ședere, intitulat „*Permis de ședere pentru un cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European*”.

(5) Cetățenii statelor membre, cărora li s-a eliberat un document de identitate de către Autoritatea pentru străini, au dreptul de a verifica datele personale înscrise în acesta și, dacă este cazul, au dreptul să solicite corectarea sau eliminarea datelor care nu corespund realității.

(6) Persoana împotriva căreia s-a dispus refuzul intrării, eliberării sau prelungirii permisului de ședere sau împotriva căreia a fost luată decizia de expulzare de pe teritoriul României poate ataca actele administrative în cauză, în conformitate cu prevederile legale privind contenciosul administrativ. Prin derogare de la prevederile Legii nr. 29/1990 a contenciosului administrativ, cu modificările ulterioare, executarea actului administrativ se suspendă până la soluționarea acțiunii.

Obligațiile cetățenilor statelor membre

Art. 4. — (1) Pe timpul șederii în România, cetățenii statelor membre și membrii lor de familie sunt obligați să respecte legislația română.

(2) Cetățenii statelor membre și membrii lor de familie aflați pe teritoriul României au obligația de a se supune controlului organelor de poliție și al celorlalte autorități publice competente conform legii.

CAPITOLUL II

Intrarea în România a cetățenilor statelor membre**Intrarea în România**

Art. 5. — (1) Cetățenii statelor membre pot intra în România în baza cărții de identitate sau pașaportului, valabile.

(2) Membrii de familie ai cetățenilor statelor membre care nu sunt cetățeni ai acestora nu pot fi scutiți de la obligativitatea obținerii vizei, dacă acordurile încheiate de România cu statele ai căror cetățeni sunt nu prevăd altfel.

(3) Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României vor acorda persoanelor prevăzute la alin. (2) viza necesară, fără aprobarea prealabilă a Direcției Generale Afaceri Consulare din Ministerul Afacerilor Externe.

CAPITOLUL III

Dreptul de ședere al cetățenilor statelor membre pe teritoriul României

Dreptul de ședere al cetățenilor statelor membre, angajați în muncă

Art. 6. — (1) Autoritatea pentru străini acordă dreptul de ședere pentru:

- a) cetățenii statelor membre care desfășoară în România activități în calitate de angajat;
- b) membrii de familie ai acestora.

(2) Cetățenii statelor membre, indiferent de locul unde își au reședința, pot să încheie și să deruleze contracte de muncă în conformitate cu prevederile legale în materie.

(3) Cetățenii statelor membre pot ocupa locurile de muncă vacante în aceleași condiții ca și cetățenii români.

(4) Prevederile legale care restrâng numărul sau procentajul angajaților, cetățeni ai altor state, în orice ramură de activitate, regiune sau la nivel național, nu se aplică cetățenilor statelor membre.

(5) Membrii de familie ai unei persoane prevăzute la alin. (1) lit. a), indiferent de cetățenie, își pot stabili reședința pe teritoriul României împreună cu aceasta.

(6) Autoritățile române vor înlesni admisia unui membru de familie care nu se află sub incidența art. 2 lit. b) dacă persoana se află în întreținerea persoanei angajate sau locuiește împreună cu aceasta în țara de origine sau de proveniență.

(7) Membrii de familie, astfel cum au fost definiți la art. 2 lit. b) pct. 1 și 2, ai cetățenilor statelor membre care desfășoară în România o activitate în calitate de angajat sau liber profesionist, pot fi angajați în muncă în conformitate cu prevederile legale.

(8) Copiii cetățenilor statelor membre angajați pe teritoriul României, dacă își stabilesc reședința pe teritoriul țării noastre, sunt admiși în sistemul de educație și formare profesională în aceleași condiții ca și cetățenii români.

(9) Permisul de ședere eliberat persoanelor prevăzute la alin. (1) face dovada dreptului de ședere permanentă, este valabil pentru o perioadă de cinci ani de la data eliberării și se prelungește automat pentru noi perioade de câte cinci ani.

(10) Membriilor de familie care nu sunt cetățeni ai unui stat membru li se eliberează un permis de ședere cu aceeași valabilitate ca și documentul eliberat cetățeanului statului membru în întreținerea căruia se află.

(11) Întreruperile perioadei de ședere care nu depășesc șase luni consecutiv și absența de pe teritoriul României motivată de efectuarea serviciului militar nu afectează valabilitatea permisului de ședere.

(12) Un drept de ședere valabil acordat unui cetățean al unui stat membru nu poate fi anulat exclusiv în temeiul încetării activității prevăzute la alin. (1) ca urmare a unei incapacități temporare de muncă, cauzate de o boală sau accident, sau pentru că se află în șomaj involuntar.

(13) În cazul în care perioada de angajare este mai mare de 3 luni, dar mai mică de un an, Autoritatea pentru străini sau formațiunile sale teritoriale vor elibera un permis de ședere valabil pentru perioada angajării.

(14) În cazurile în care perioada de angajare nu depășește 3 luni, cartea de identitate sau pașaportul pe baza căruia persoana în cauză a intrat pe teritoriul României sunt suficiente pentru acoperirea șederii sale.

(15) Prevederile de la alin. (13) și (14) se aplică și lucrătorilor sezonieri angajați pentru o perioadă mai mare, respectiv mai mică de 3 luni.

(16) Autoritatea pentru străini acordă dreptul de ședere și pentru cetățenii statelor membre angajați în România, care își păstrează reședința într-un stat membru unde, ca regulă, se întorc în fiecare zi sau cel puțin o dată pe săptămână.

(17) Pentru eliberarea unui permis de ședere, solicitantul va prezenta următoarele documente:

- a) cartea de identitate sau pașaportul, valabile;
- b) dovada că persoana face parte din una dintre categoriile prevăzute la alin. (1), (5) și (6).

Dreptul de ședere al cetățenilor statelor membre, în vederea desfășurării unor activități independente

Art. 7. — (1) Autoritatea pentru străini va acorda drept de ședere permanentă pentru:

a) cetățenii statelor membre care se stabilesc pe teritoriul României, în vederea desfășurării unor activități independente definite conform art. 7 alin. (1) pct. 4 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal;

b) membrii de familie ai acestora.

(2) Permisul de ședere eliberat persoanelor prevăzute la alin. (1) face dovada dreptului de ședere permanentă, este valabil pentru o perioadă de cinci ani de la data eliberării și se prelungește automat pentru noi perioade de câte cinci ani.

(3) Întreruperile perioadei de ședere care nu depășesc șase luni consecutiv și absența de pe teritoriul României motivată de efectuarea serviciului militar nu afectează valabilitatea permisului de ședere.

(4) Un drept de ședere valabil acordat unui cetățean al unui stat membru nu poate fi anulat exclusiv în temeiul încetării activității prevăzute la alin. (1) ca urmare a unei incapacități temporare de muncă, cauzate de o boală sau accident.

(5) Cetățenii unui stat membru care nu fac parte din categoria prevăzută la alin. (1) lit. a), dar care sunt autorizați să desfășoare o activitate în România în baza legislației naționale, au drept de ședere pe o perioadă cel puțin egală cu durata autorizației acordate pentru desfășurarea acelei activități.

(6) Cetățenii unui stat membru care fac parte din categoria prevăzută la alin. (1) lit. a), dar cărora, ca urmare a schimbării activității, li se aplică prevederile alin. (5), păstrează permisul de ședere până la data expirării acestuia.

(7) Membrilor de familie care nu sunt cetățeni ai unui stat membru li se eliberează un permis de ședere cu aceeași valabilitate ca și documentul eliberat cetățeanului statului membru în întreținerea căruia se află.

(8) Pentru eliberarea unui permis de ședere, solicitantul va prezenta următoarele documente:

a) cartea de identitate sau pașaportul, valabile;

b) dovada că persoana face parte din una dintre categoriile prevăzute la alin. (1), (5) sau (9).

(9) Autoritățile competente vor înlesni admisia oricărui alt membru de familie al unui cetățean prevăzut la alin. (1) lit. a) sau a soțului/soției acestuia, în situația în care membrul respectiv de familie este în întreținerea titularului sau a soțului/soției acestuia ori locuiește cu aceștia în țara de origine sau proveniență.

Dreptul de ședere al persoanelor care furnizează sau beneficiază de servicii

Art. 8. — (1) Autoritatea pentru străini va acorda drept de ședere temporară pentru:

a) cetățenii statelor membre care se stabilesc pe teritoriul României și care sunt furnizorii sau beneficiarii unor servicii;

b) membrii de familie ai acestora.

(2) Dreptul de ședere al persoanelor care furnizează sau beneficiază de servicii are aceeași valabilitate cu perioada în care se furnizează aceste servicii.

(3) În cazul în care această perioadă depășește 3 luni, persoanelor prevăzute la alin. (1) li se eliberează un permis de ședere care face dovada dreptului de ședere temporară.

(4) În cazurile în care perioada nu depășește 3 luni, cartea de identitate sau pașaportul pe baza căruia persoana în cauză a intrat pe teritoriul României este suficient pentru acoperirea șederii sale.

(5) Membrilor de familie care nu sunt cetățeni ai unui stat membru li se eliberează un document care are aceeași valabilitate ca și documentul eliberat cetățeanului în întreținerea căruia se află.

(6) Pentru eliberarea unui permis temporar de ședere, solicitantul va prezenta următoarele documente:

a) cartea de identitate sau pașaportul, valabile;

b) dovada că persoana face parte din una dintre categoriile prevăzute la alin. (1) sau (7).

(7) Autoritățile competente vor înlesni admisia oricărui alt membru de familie al unui cetățean prevăzut la alin. (1) lit. a) sau a soțului/soției acestuia, în situația în care membrul respectiv de familie este în întreținerea titularului sau a soțului/soției acestuia ori locuiește cu aceștia în țara de origine sau proveniență.

**Dreptul de ședere
al persoanelor
angajate sau al
celor care au
desfășurat activități
independente,
care și-au încetat
activitatea
profesională
în România**

Art. 9. — (1) Autoritatea pentru străini acordă dreptul de ședere permanentă:

a) cetățenilor statelor membre care au fost angajați sau au desfășurat o activitate independentă pe teritoriul României;

b) membrilor de familie ai acestora în sensul art. 2 lit. b);

c) altor membri de familie aflați în întreținerea persoanei prevăzute la lit. a) sau a soțului/soției acesteia ori care locuiesc cu aceștia în statul de origine sau proveniență.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică următoarelor categorii de persoane:

a) persoanei angajate sau celei care desfășoară activități independente cel puțin un an, care, la momentul terminării activității profesionale, a atins vârsta de pensionare pentru limită de vârstă și care a locuit continuu pe teritoriul României mai mult de trei ani; în cazul activităților independente, pentru care legea nu prevede vârsta de pensionare, se aplică aceeași limită de vârstă ca și persoanelor angajate;

b) cetățeanului unui stat membru care a avut reședința în mod continuu în România mai mult de doi ani și care și-a încetat activitatea ocupațională în România dintr-o cauză de incapacitate permanentă de muncă;

c) persoanei angajate sau celei care desfășoară activități independente care, după trei ani de angajare, respectiv de activitate independentă și ședere continuă în România, lucrează sau desfășoară activități independente pe teritoriul altui stat membru, păstrându-și reședința pe teritoriul României, unde se întoarce, ca regulă, în fiecare zi, sau cel puțin o dată pe săptămână. Perioadele de angajare, respectiv de activitate independentă, astfel realizate sunt considerate activități desfășurate pe teritoriul României în vederea îndeplinirii condițiilor de la lit. a) și b).

(3) Dacă soțul persoanei angajate sau care desfășoară activități independente este cetățean român, prevederile referitoare la durata perioadei de reședință stabilite de alin. (2) lit. a) și b), respectiv durata perioadei de activitate de la alin. (2) lit. c) nu se aplică.

(4) Dacă incapacitatea prevăzută la alin. (2) lit. b) este rezultatul unui accident de muncă sau al unei boli profesionale, care îl îndreptățește să primească o pensie din partea unei instituții a statului, condiția privind perioada de reședință nu se aplică.

(5) Membrii de familie enunțați la alin. (1) lit. b) și c), care locuiesc în România împreună cu persoana prevăzută la alin. (1) lit. a), beneficiază de dreptul de a-și stabili reședința în România atunci când persoana respectivă a dobândit dreptul de ședere permanentă în conformitate cu prevederile alin. (2), chiar și după decesul acesteia.

(6) În cazul în care decesul a survenit în timpul activității, dar înainte de obținerea dreptului de ședere permanentă, membrii de familie au dreptul de a-și stabili reședința permanentă pe teritoriul României, dacă este îndeplinită una din următoarele condiții:

a) la data decesului, persoana de la alin. (1) lit. a) avea reședința continuă în România de cel puțin doi ani;

b) decesul a avut drept cauză un accident de muncă sau o boală profesională;

c) soțul supraviețuitor este cetățean român.

(7) Continuitatea șederii în România prevăzută la alin. (2) și (6) poate fi dovedită prin orice mijloace. Continuitatea șederii nu este afectată de absențele care însumează maximum trei luni pe an sau cele cauzate de satisfacerea serviciului militar. Perioadele de șomaj involuntar ori, după caz, de inactivitate sau absențele datorate bolii sau accidentelor vor fi considerate perioade în care persoana în cauză a fost angajată, respectiv în activitate, în sensul celor prevăzute la alin. (2).

(8) Persoanele care îndeplinesc condițiile pentru dobândirea dreptului de ședere pot să exercite acest drept într-o perioadă de doi ani de la data dobândirii acestuia. În această perioadă, pot părăsi teritoriul României fără ca acest drept să le fie afectat.

(9) Persoanelor prevăzute la alin. (1) li se eliberează un permis de ședere, care face dovada dreptului de ședere permanentă, valabil pentru o perioadă de cinci ani. Perioada de valabilitate va fi prelungită automat.

(10) Perioada de absență de pe teritoriul României care nu depășește șase luni consecutiv sau absențe mai lungi justificate de îndeplinirea serviciului militar nu vor afecta în nici un fel perioada de valabilitate a permisului de ședere eliberat.

(11) Membriilor de familie care nu sunt cetățeni ai unui stat membru li se eliberează un permis de ședere cu aceeași valabilitate ca și documentul eliberat cetățeanului statului membru în întreținerea căruia se află.

(12) Pentru eliberarea unui permis de ședere, solicitantul va prezenta următoarele documente:

a) cartea de identitate sau pașaportul, valabile;

b) dovada că persoana face parte din una dintre categoriile prevăzute la alin. (1).

(13) Autoritățile române vor înlesni readmisia lucrătorilor sau a celor care au desfășurat activități independente, care au părăsit teritoriul României după ce și-au stabilit aici reședința permanentă și care doresc să se întoarcă în urma pensionării sau incapacității permanente de muncă, respectiv incapacității de a desfășura activități lucrative.

Art. 10. — (1) Autoritatea pentru străini acordă dreptul de ședere atât cetățenilor statelor membre care au desfășurat o activitate ca angajat sau ca persoană care exercită o activitate independentă în țara de origine sau de proveniență, cât și membrilor de familie ai acestora, cu condiția ca aceștia să fie beneficiarii unei pensii de invaliditate sau ai unei pensii anticipate, ai unei pensii pentru limită de vârstă, ai unei pensii ca urmare a unui accident de muncă sau boli profesionale, având o valoare suficient de mare, astfel încât persoana respectivă să nu devină o sarcină a sistemului de asigurări sociale de stat pe perioada șederii în România și cu condiția ca aceste persoane să dețină o asigurare medicală pentru toate riscurile în România.

(2) Resursele financiare prevăzute la alin. (1) sunt suficiente în cazul în care sunt cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, definit conform art. 159 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, cu modificările ulterioare.

(3) Persoanelor care au obținut un drept de ședere pe teritoriul României li se eliberează un permis de ședere a cărui valabilitate este limitată la cinci ani, cu posibilitate de prelungire pentru noi perioade de câte cinci ani.

(4) Pentru membrii de familie care nu au cetățenia unui stat membru, Autoritatea pentru străini va elibera un permis de ședere cu aceeași valabilitate ca și cel eliberat cetățeanului în a cărui întreținere se află.

(5) Pentru eliberarea permisului de ședere, solicitanții vor prezenta cartea de identitate sau pașaportul valabil și dovada faptului că aceștia îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1) și (2).

(6) Soțul/soția și copiii aflați în întreținerea unei persoane prevăzute la art. 2 lit. a), indiferent de cetățenie, care au drept de ședere pe teritoriul statului român, au dreptul să desfășoare orice activitate, ca angajați sau ca persoane care exercită activități independente, în conformitate cu prevederile legale.

(7) Dreptul de ședere dobândit în conformitate cu prezentul articol este valabil pe durata în care beneficiarii acestuia îndeplinesc condițiile stabilite la alin. (1) și (2).

(8) Întreruperile perioadei de ședere care nu depășesc șase luni consecutiv și absența de pe teritoriul României, motivată de efectuarea serviciului militar, nu afectează valabilitatea permisului de ședere.

Art. 11. — (1) Orice cetățean al unui stat membru care a fost acceptat să urmeze un curs de formare profesională de către o instituție de învățământ acreditată și recunoscută, conform legii, precum și soțul/soția și copiii aflați în întreținerea acestuia, are drept de ședere temporară pe teritoriul României cu condiția ca titularul dreptului de ședere să dovedească Autorității pentru străini sau formațiunilor sale teritoriale că dispune de suficiente mijloace de întreținere și să aibă o asigurare medicală pentru toate riscurile în România.

(2) Dovada mijloacelor de întreținere se face printr-o declarație sau prin alt mijloc echivalent.

(3) Dreptul de ședere acordat conform alin. (1) se limitează la durata studiilor.

(4) Persoanelor prevăzute la alin. (1) li se eliberează un permis de ședere care face dovada dreptului de ședere temporară. Validitatea acestuia este limitată la durata studiilor, dacă acestea nu depășesc un an, sau la un an, cu posibilitatea reînnoirii anuale, atunci când studiile depășesc această perioadă.

(5) Membrilor de familie care nu au cetățenia unui stat membru li se vor elibera permise de ședere temporară cu aceeași valabilitate ca și cel eliberat persoanei în întreținerea căreia se află.

(6) Dreptul de ședere se menține atât timp cât beneficiarii acestui drept îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1) și (2).

(7) Pentru eliberarea permisului de ședere temporară, solicitantul trebuie să prezinte cartea de identitate sau pașaportul valabil, precum și dovada că îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1) și (2).

(8) Soțul/soția și copiii aflați în întreținerea unui cetățean care a obținut dreptul de ședere conform prevederilor alin. (1) au dreptul să desfășoare orice activitate ca angajați sau pe cont propriu, chiar dacă nu sunt cetățeni ai unui stat membru.

**Dreptul de ședere
al persoanelor care
și-au încetat
activitatea
profesională în țara
de origine sau
de proveniență**

**Dreptul de ședere
al persoanelor aflate
la studii**

Dreptul de ședere al cetățenilor statelor membre și membrilor lor de familie pe teritoriul României în alte scopuri decât cele prevăzute în prezenta lege

Art. 12. — (1) Autoritatea pentru străini va acorda drept de ședere în alte scopuri decât cele prevăzute de prezenta lege cetățenilor statelor membre și membrilor de familie ai acestora, cu condiția ca toate aceste persoane să posede suficiente mijloace de întreținere, precum și asigurare medicală pentru toate riscurile în România.

(2) Cuantumul mijloacelor de întreținere nu poate fi mai mic decât salariul minim pe economia națională.

(3) Persoanelor care au obținut un drept de ședere pe teritoriul României li se eliberează un permis de ședere a cărui valabilitate este limitată la cinci ani, cu posibilitate de prelungire pentru noi perioade de câte cinci ani.

(4) Pentru membrii de familie care nu au cetățenia unui stat membru, Autoritatea pentru străini va elibera permise de ședere cu aceeași valabilitate ca și cel eliberat cetățeanului în întreținerea căruia se află.

(5) Pentru eliberarea permisului de ședere, solicitantul va depune următoarele documente:

a) cartea de identitate sau pașaportul, valabile;

b) dovada mijloacelor de întreținere și asigurarea medicală prevăzute la alin. (1) și (2).

(6) Soțul/soția și copiii aflați în întreținerea unui cetățean al unui stat membru cărora li s-a acordat dreptul de ședere pe teritoriul României se pot angaja în muncă sau pot desfășura activități lucrative independente, în conformitate cu prevederile legale, chiar dacă nu sunt cetățeni ai unui stat membru.

(7) Dreptul de ședere se menține atât timp cât beneficiarii îndeplinesc condițiile menționate la alin. (1) și (2).

(8) Întreruperile perioadei de ședere care nu depășesc șase luni consecutiv și absența de pe teritoriul României, motivată de efectuarea serviciului militar, nu afectează valabilitatea permisului de ședere.

CAPITOLUL IV

Refuzul intrării pe teritoriul României, eliberării sau prelungirii permisului de ședere.

Expulzarea de pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre și a membrilor de familie ai acestora

Regimul refuzului intrării pe teritoriul României, eliberării sau prelungirii permisului de ședere și expulzării de pe teritoriul României

Art. 13. — (1) Autoritățile române competente pot refuza intrarea pe teritoriul statului român, eliberarea sau prelungirea permisului de ședere sau pot expulza de pe teritoriul național cetățenii unui stat membru sau membrii de familie ai acestora numai din rațiuni de ordine publică, siguranță națională sau sănătate publică.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) nu pot fi luate având la bază rațiuni economice.

(3) Motivele de ordine publică sau de siguranță națională trebuie să se întemeieze exclusiv pe comportamentul personal al celui în cauză.

(4) Motivele de ordine publică, siguranță națională sau sănătate publică, care au stat la baza deciziei refuzului intrării pe teritoriul României, eliberării sau prelungirii permisului de ședere, sunt comunicate persoanei interesate, în afara cazurilor când acest lucru nu poate fi făcut din motive care vizează siguranța statului.

(5) Condamnările anterioare pentru săvârșirea unor infracțiuni nu pot constitui în mod automat temei pentru aplicarea măsurilor prevăzute la alin. (1). Expirarea documentului de identitate sau a pașaportului folosit pentru intrarea în România și pentru eliberarea permisului de ședere, nu poate justifica expulzarea persoanei respective de pe teritoriul național.

(6) Maladiile sau infirmitățile care pot justifica refuzul intrării pe teritoriul României sau eliberării permisului de ședere sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

(7) Apariția maladiilor sau infirmităților precizate în anexă după eliberarea primului permis de ședere nu justifică refuzul de a reînnoi permisul și nici expulzarea de pe teritoriul României.

(8) Decizia de refuz a eliberării sau a reînnoirii permisului de ședere sau decizia de expulzare se comunică pe cale oficială persoanei în cauză. Comunicarea va indica termenul acordat pentru părăsirea teritoriului României. Cu excepția cazurilor care impun părăsirea în cel mai scurt timp a teritoriului României, termenul acordat pentru părăsirea teritoriului este de:

a) minimum 15 zile pentru persoanele care nu au primit încă permisul de ședere;

b) minimum 30 de zile pentru toate celelalte cazuri.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 14. — Decizia referitoare la acordarea sau refuzul eliberării primului permis de ședere în România trebuie să fie luată în termenul cel mai scurt, dar nu mai târziu de 6 luni de la formularea cererii. Persoana în cauză are dreptul să rămână provizoriu pe teritoriul României până la luarea deciziei de acordare sau de refuz a eliberării permisului de ședere.

Art. 15. — Taxele percepute pentru eliberarea sau prelungirea permiselor de ședere nu vor putea depăși nivelul taxelor percepute pentru eliberarea cărților de identitate pentru cetățenii români. Aceleași prevederi se aplică și documentelor necesare pentru eliberarea acestora.

Art. 16. — Dreptul de ședere acordat de autoritățile române competente este valabil pe întreg teritoriul României.

Art. 17. — (1) Prezenta lege transpune:

a) Directiva Consiliului nr. 64/221/CEE din 25 februarie 1964 privind coordonarea măsurilor speciale referitoare la circulația și șederea străinilor justificate de rațiuni de ordine publică, siguranță publică și sănătate publică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. P 56 din 04.04.1964;

b) Directiva Consiliului nr. 72/194/CEE din 18 mai 1972 privind extinderea domeniului de aplicare a Directivei din 25 februarie 1964 privind coordonarea măsurilor speciale referitoare la circulația și șederea cetățenilor străini justificate de rațiuni de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică asupra lucrătorilor care-și exercită dreptul de a rămâne pe teritoriul unui stat membru după ce au fost angajați în statul respectiv, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 121 din 26.05.1972;

c) Directiva Consiliului nr. 73/148/CEE din 21 mai 1973 privind eliminarea restricțiilor de circulație și rezidență a resortisanților statelor membre în cadrul Comunității referitor la stabilirea și prestarea de servicii, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 172 din 28.06.1973;

d) Directiva Consiliului nr. 75/34/CEE din 17 decembrie 1974 privind dreptul resortisanților unui stat membru de a rămâne pe teritoriul unui alt stat membru după desfășurarea pe acest teritoriu a unor activități independente, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 14 din 20.01.1975;

e) Directiva Consiliului nr. 75/35/CEE din 17 decembrie 1974 de extindere a obiectului Directivei nr. 64/221/CEE privind coordonarea măsurilor speciale referitoare la circulația și șederea străinilor justificate de rațiuni de ordine publică, siguranță publică și sănătate publică, pentru a include resortisanți ai unui stat membru care exercită dreptul de a rămâne pe teritoriul unui alt stat membru după desfășurarea pe acest teritoriu a unei activități independente, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 14 din 20.01.1975;

f) Directiva Consiliului nr. 90/364/CEE din 28 iunie 1990 privind dreptul de ședere, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 180 din 13.07.1990;

g) Directiva Consiliului nr. 90/365/CEE din 28 iunie 1990 privind dreptul de ședere al persoanelor angajate și al celor care exercită activități independente, care și-au încetat activitatea profesională, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 180 din 13.07.1990;

h) Directiva Consiliului nr. 93/96/CEE din 29 octombrie 1993 privind dreptul de ședere al persoanelor aflate la studii, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 317 din 18.12.1993;

i) parțial Directiva Consiliului nr. 68/360/CEE din 15 octombrie 1968 privind eliminarea restricțiilor referitoare la circulație și ședere în interiorul Comunității pentru lucrătorii din statele membre și familiile lor, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 257 din 19.10.1968.

(2) Pentru a asigura aplicarea normelor comunitare de la data aderării, prezenta lege preia dispozițiile următoarelor regulamente:

a) Regulamentul nr. 1.251/70 EEC din 29 iunie 1970 privind dreptul lucrătorilor de a rămâne pe teritoriul unui stat membru după ce au fost angajați în acel stat, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 142 din 30.06.1970;

b) parțial Regulamentul Consiliului nr. 1.612/68/CEE din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în interiorul Comunității, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 257 din 19.10.1968.

Art. 18. — Prezenta lege va intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană.

Art. 19. — La intrarea în vigoare a prezentei legi, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, încetează să se mai aplice cetățenilor din statele membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European și membrilor de familie ai acestora.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 28 iunie 2004.
Nr. 309.

ANEXĂ

**Maladiile sau infirmitățile care pot justifica
refuzul intrării pe teritoriul României sau eliberării permisului de ședere**

A. Maladii care pot pune în pericol sănătatea publică:

1. maladii care presupun instituirea unei stări de carantină, vizate în Regulamentul internațional sanitar nr. 2 din 25 mai 1951 al Organizației Mondiale a Sănătății;
2. tuberculoza aparatului respirator activă sau cu tendință evolutivă;
3. sifilis;

4. alte maladii infecțioase sau parazitare contagioase în măsura în care în România fac obiectul dispozițiilor referitoare la protecția propriilor cetățeni.

**B. Maladii sau infirmități care pot pune în pericol
sănătatea publică sau siguranța publică:**

1. toxicomania;
2. tulburări mentale grave; stări evidente de psihoză însoțite de stări de agitație, delir, halucinații sau confuzie.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind libera circulație pe teritoriul
României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene
și Spațiului Economic European**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 26 iunie 2004.
Nr. 529.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

**HOTĂRÂRE*)
privind retragerea autorizației de funcționare a Cooperativei de credit
VADU CRAIOVEI PETNIC**

Având în vedere cererea formulată de CREDITCOOP Casa Centrală de retragere a autorizației de funcționare a Cooperativei de credit VADU CRAIOVEI PETNIC, în baza art.7 alin.3 din Normele Băncii Naționale a României nr.6/2003 privind fuziunea și divizarea cooperativelor de credit,

În temeiul prevederilor art. 89 lit.a) liniuța a patra din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată și modificată prin Legea nr.200/2002,

Banca Națională a României h o t ă r ă ș t e:

Art.1 Se retrage Autorizația de funcționare seria B Nr. 0169 din data de 23.09.2002 a Cooperativei de credit VADU CRAIOVEI PETNIC, cu sediul în Petnic, com. Iablanita, Nr. 124, județul Caras Severin, număr de ordine în Registrul comerțului J11/501/1995, urmare aprobării Băncii Naționale a României privind cererea de fuziune a cooperativelor de credit Caransebesana Caransebes, Bradul Mosului Teregova, Creditul Resitean Resita, Barzava Bocsa, Timisul Constantin Daicoviciu, Izvorul Mehadia, N.Balcescu Oravita, Racasdiana Racasdia, Nera Bozovici, Progresul Dalboset, Vadul Craiovei Petnic, pentru următoarele motive:

Cu scrisoarea nr. 4896 din 24.12.2003, CREDITCOOP Casa Centrală, în numele Cooperativei de credit VADU CRAIOVEI PETNIC a formulat cererea de retragere a autorizației de funcționare a acestei cooperative. În ședința din 19.02.2004 Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României a aprobat cererea de fuziune prin absorbție a cooperativelor de credit Caransebesana Caransebes, Bradul Mosului Teregova, Creditul Resitean Resita, Barzava Bocsa, Timisul Constantin Daicoviciu, Izvorul Mehadia, N.Balcescu Oravita, Racasdiana Racasdia, Nera Bozovici, Progresul Dalboset, Vadul Craiovei Petnic.

Urmare fuziunii, Cooperativa de credit VADU CRAIOVEI PETNIC este absorbită, întregul său patrimoniu transmitându-se către Cooperativa de credit Caransebesana Caransebes. Prin urmare, aceasta urmează a-și înceta activitatea.

Art.2 Prezenta hotărâre va fi transmisă CREDITCOOP Casa Centrală și va intra în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU

București, 25 mai 2004.
Nr. 138.

*) Hotărârea este reprodusă în facsimil.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E*)
privind retragerea autorizației de funcționare a Cooperativei de credit
RĂCĂȘDIANA RĂCĂȘDIA

Având în vedere cererea formulată de CREDITCOOP Casa Centrală de retragere a autorizației de funcționare a Cooperativei de credit RACASDIANA RACASDIA, în baza art.7 alin.3 din Normele Băncii Naționale a României nr.6/2003 privind fuziunea și divizarea cooperativelor de credit,

În temeiul prevederilor art. 89 lit.a) liniuța a patra din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată și modificată prin Legea nr.200/2002,

Banca Națională a României h o t ă r ă ș t e:

Art.1 Se retrage Autorizația de funcționare seria B Nr. 0170 din data de 23.09.2002 a Cooperativei de credit RACASDIANA RACASDIA, cu sediul în Racasdia, Nr. 531, județul Caras Severin, număr de ordine în Registrul comerțului J11/158/1993, urmare aprobării Băncii Naționale a României privind cererea de fuziune a cooperativelor de credit Caransebesana Caransebes, Bradul Mosului Teregova, Creditul Resitean Resita, Barzava Bocsa, Timisul Constantin Daicoviciu, Izvorul Mehadia, N.Balcescu Oravita, Racasdiana Racasdia, Nera Bozovici, Progresul Dalboset, Vadul Craiovei Petnic, pentru următoarele motive:

Cu scrisoarea nr. 4896 din 24.12.2003, CREDITCOOP Casa Centrală, în numele Cooperativei de credit RACASDIANA RACASDIA a formulat cererea de retragere a autorizației de funcționare a acestei cooperative. În ședința din 19.02.2004 Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României a aprobat cererea de fuziune prin absorbție a cooperativelor de credit Caransebesana Caransebes, Bradul Mosului Teregova, Creditul Resitean Resita, Barzava Bocsa, Timisul Constantin Daicoviciu, Izvorul Mehadia, N.Balcescu Oravita, Racasdiana Racasdia, Nera Bozovici, Progresul Dalboset, Vadul Craiovei Petnic.

Urmare fuziunii, Cooperativa de credit RACASDIANA RACASDIA este absorbită, întregul său patrimoniu transmitându-se către Cooperativa de credit Caransebesana Caransebes. Prin urmare, aceasta urmează a-și înceta activitatea.

Art.2 Prezenta hotărâre va fi transmisă CREDITCOOP Casa Centrală și va intra în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU

București, 25 mai 2004.
Nr. 139.

*) Hotărârea este reprodusă în facsimil.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E*)
privind retragerea autorizației de funcționare a Cooperativei de credit
CREDITUL REȘITEAN REȘITA

Având în vedere cererea formulată de CREDITCOOP Casa Centrală de retragere a autorizației de funcționare a Cooperativei de credit CREDITUL RESITEAN RESITA, în baza art.7 alin.3 din Normele Băncii Naționale a României nr.6/2003 privind fuziunea și divizarea cooperativelor de credit,

În temeiul prevederilor art. 89 lit.a) liniuța a patra din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată și modificată prin Legea nr.200/2002,

Banca Națională a României h o t Ă r Ă ș t e:

Art.1 Se retrage Autorizația de funcționare seria B Nr. 0171 din data de 23.09.2002 a Cooperativei de credit CREDITUL RESITEAN RESITA, cu sediul în Resita, Str. P-ta 1 Decembrie 1918, Nr. 28, județul Caras Severin, număr de ordine în Registrul comerțului J11/798/1993, urmare aprobării Băncii Naționale a României privind cererea de fuziune a cooperativelor de credit Caransebesana Caransebes, Bradul Mosului Teregova, Creditul Resitean Resita, Barzava Bocsa, Timisul Constantin Daicoviciu, Izvorul Mehadia, N.Balcescu Oravita, Racasdiana Racasdia, Nera Bozovici, Progresul Dalboset, Vadul Craiovei Petnic, pentru următoarele motive:

Cu scrisoarea nr. 4896 din 24.12.2003, CREDITCOOP Casa Centrală, în numele Cooperativei de credit CREDITUL RESITEAN RESITA a formulat cererea de retragere a autorizației de funcționare a acestei cooperative. În ședința din 19.02.2004 Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României a aprobat cererea de fuziune prin absorbție a cooperativelor de credit Caransebesana Caransebes, Bradul Mosului Teregova, Creditul Resitean Resita, Barzava Bocsa, Timisul Constantin Daicoviciu, Izvorul Mehadia, N.Balcescu Oravita, Racasdiana Racasdia, Nera Bozovici, Progresul Dalboset, Vadul Craiovei Petnic.

Urmare fuziunii, Cooperativa de credit CREDITUL RESITEAN RESITA este absorbită, întregul său patrimoniu transmitându-se către Cooperativa de credit Caransebesana Caransebes. Prin urmare, aceasta urmează a-și înceta activitatea.

Art.2 Prezenta hotărâre va fi transmisă CREDITCOOP Casa Centrală și va intra în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,

MUGUR ISĂRESCU

București, 25 mai 2004.

Nr. 140.

*) Hotărârea este reprodusă în facsimil.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E*)
privind retragerea autorizației de funcționare a Cooperativei de credit
BRADUL MOȘULUI TEREGOVA

Având în vedere cererea formulată de CREDITCOOP Casa Centrală de retragere a autorizației de funcționare a Cooperativei de credit BRADUL MOSULUI TEREGOVA, în baza art.7 alin.3 din Normele Băncii Naționale a României nr.6/2003 privind fuziunea și divizarea cooperativelor de credit,

În temeiul prevederilor art. 89 lit.a) liniuța a patra din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată și modificată prin Legea nr.200/2002,

Banca Națională a României h o t Ă r Ă ș t e:

Art.1 Se retrage Autorizația de funcționare seria B Nr. 0172 din data de 23.09.2002 a Cooperativei de credit BRADUL MOSULUI TEREGOVA, cu sediul în com. Teregova, Nr. 359, județul Caras Severin, număr de ordine în Registrul comerțului J11/1023/1994, urmare aprobării Băncii Naționale a României privind cererea de fuziune a cooperativelor de credit Caransebesana Caransebes, Bradul Mosului Teregova, Creditul Resitean Resita, Barzava Bocsa, Timisul Constantin Daicoviciu, Izvorul Mehadia, N.Balcescu Oravita, Racasdiana Racasdia, Nera Bozovici, Progresul Dalboset, Vadul Craiovei Petnic, pentru următoarele motive:

Cu scrisoarea nr. 4896 din 24.12.2003, CREDITCOOP Casa Centrală, în numele Cooperativei de credit BRADUL MOSULUI TEREGOVA a formulat cererea de retragere a autorizației de funcționare a acestei cooperative. În ședința din 19.02.2004 Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României a aprobat cererea de fuziune prin absorbție a cooperativelor de credit Caransebesana Caransebes, Bradul Mosului Teregova, Creditul Resitean Resita, Barzava Bocsa, Timisul Constantin Daicoviciu, Izvorul Mehadia, N.Balcescu Oravita, Racasdiana Racasdia, Nera Bozovici, Progresul Dalboset, Vadul Craiovei Petnic.

Urmare fuziunii, Cooperativa de credit BRADUL MOSULUI TEREGOVA este absorbită, întregul său patrimoniu transmițându-se către Cooperativa de credit Caransebesana Caransebes. Prin urmare, aceasta urmează a-și înceta activitatea.

Art.2 Prezenta hotărâre va fi transmisă CREDITCOOP Casa Centrală și va intra în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU

București, 25 mai 2004.

Nr. 141.

*) Hotărârea este reprodusă în facsimil.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E*)
privind retragerea autorizației de funcționare a Cooperativei de credit
N. BĂLCESCU ORAVIȚA

Având în vedere cererea formulată de CREDITCOOP Casa Centrală de retragere a autorizației de funcționare a Cooperativei de credit N. BALCESCU ORAVITA, în baza art.7 alin.3 din Normele Băncii Naționale a României nr.6/2003 privind fuziunea și divizarea cooperativelor de credit,

În temeiul prevederilor art. 89 lit.a) liniuța a patra din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată și modificată prin Legea nr.200/2002,

Banca Națională a României h o t Ă r Ă ș t e:

Art.1 Se retrage Autorizația de funcționare seria B Nr. 0173 din data de 23.09.2002 a Cooperativei de credit N. BALCESCU ORAVITA, cu sediul în Oravita, Str. Zona Garii, Nr. 103A, Ap. 9, județul Caras Severin, număr de ordine în Registrul comerțului J11/1191/1992, urmare aprobării Băncii Naționale a României privind cererea de fuziune a cooperativelor de credit Caransebesana Caransebes, Bradul Mosului Teregova, Creditul Resitean Resita, Barzava Bocsa, Timisul Constantin Daicoviciu, Izvorul Mehadia, N.Balcescu Oravita, Racasdiana Racasdia, Nera Bozovici, Progresul Dalboset, Vadul Craiovei Petnic, pentru următoarele motive:

Cu scrisoarea nr. 4896 din 24.12.2003, CREDITCOOP Casa Centrală, în numele Cooperativei de credit N. BALCESCU ORAVITA a formulat cererea de retragere a autorizației de funcționare a acestei cooperative. În sedința din 19.02.2004 Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României a aprobat cererea de fuziune prin absorbție a cooperativelor de credit Caransebesana Caransebes, Bradul Mosului Teregova, Creditul Resitean Resita, Barzava Bocsa, Timisul Constantin Daicoviciu, Izvorul Mehadia, N.Balcescu Oravita, Racasdiana Racasdia, Nera Bozovici, Progresul Dalboset, Vadul Craiovei Petnic.

Urmare fuziunii, Cooperativa de credit N. BALCESCU ORAVITA este absorbită, întregul său patrimoniu transmitându-se către Cooperativa de credit Caransebesana Caransebes. Prin urmare, aceasta urmează a-și înceta activitatea.

Art.2 Prezenta hotărâre va fi transmisă CREDITCOOP Casa Centrală și va intra în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU

București, 25 mai 2004.
Nr. 142.

*) Hotărârea este reprodusă în facsimil.

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2004
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	9.875.000	2.468.750	2.715.750	2.987.500	3.286.000
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	1.780.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	7.900.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	12.500.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	2.530.000	632.500	632.500	632.500	632.500
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	10.680.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	9.850.000	2.462.500	2.462.500	2.462.500	2.462.500
8.	Colecția Legislația României	2.500.000	625.000	687.500	756.500	832.500
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	4.150.000	1.038.000	1.141.500	1.255.500	1.381.500
10.	Repertoriul actelor normative	625.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	470.000	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	2.500.000	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Toate publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 9%, aceasta fiind inclusă în prețul de abonament.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6
(telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9
(telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256
(telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr.202A
(telefon/fax: 212.73.54)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10,
(telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7
(telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1
(telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36
(telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ ASTOR-MED — S.R.L. — Iași, str. Sucidava nr. 2, bl. U2, sc. C, ap. 2
(telefon/fax: 0232/27.91.76, 0232/25.84.27)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“